

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XI, NR. 118

iulie - august 2009

AL XXX-lea CONGRES AL ASOCIAȚIEI GENERALE A ÎNVĂȚĂTORILOR DIN ROMÂNIA

In perioada 27 – 30 august, la București se desfășoară cel de-al XXX-lea Congres al Asociației Generale a Învățătorilor din România, un congres al cadrelor didactice, sub patronajul MECI, ce va fi găzduit în amfiteatrele, căminele și cantina Universității Politehnice din București.

Principalul scop al Congresului va fi dezbateră proiectelor legislative din domeniul educației. Timp de trei zile, congresul va analiza pe departamente și în plen, cu sprijinul experților din MECI și din partea sindicatelor, proiectele deja puse în dezbateră și proiectele pe care MECI le va elabora pînă în 27 august. În 30 august, congresul va aproba prin vot aceste documente și propunerile de ameliorare ale respectivelor proiecte. Legitimitatea și reprezentativitatea congresului vor fi asigurate prin participarea la congres a 900 delegați din partea tuturor celor 58 asociații / sucursale județene / de sector și din străinătate, membre AGIRO, structurate în 15 organisme și departamente specializate și prin expertiza unor personalități în științele educației din mediul academic și din structurile MECI.

Se vor dezbate și alte acte normative, ordonanțe de Guvern, curriculum, se vor propune noi proiecte educaționale și se va desfășura un stagiul de formare profesională. Nu vor lipsi conferințe ale specialiștilor în științele educației.

Județul Neamț va fi reprezentat la acest eveniment de o delegație condusă de profesorul Gheorghe Amaice, președintele Asociației Învățătorilor Neamț, formată din: Chindea Ana, Corneanu Ștefan, Săilă Vasile, Grigorică George, Vadana Gheorghe, Vasilca Dumitrița, Antonovici Constantin, Ursache Dan, Tomșa Constantin, Cozma Maria, Lupu Doina, Gîrbea Tatiana.

De asemenea, în calitate de invitați, vor mai participa:

Luminița Vîrlan – Inspector școlar general al ISJ Neamț, Florin Dimon – Inspector școlar învățămînt primar, Rodica Vădeanu – Inspector școlar învățămînt preprimar, Elena Ciurea – Inspector școlar cu educația adulților și imagine, Mihai Lăcătușu – coordonator regional ARACIP.

Gabriela GRIGORE – secretar general al Sindicatului din Învățămînt și Cercetare Neamț

REFORME... REFORME

După Decembrie '89 s-a înlocuit un sistem cu multe lacune pe care dascălii îl acceptau în mod tacit, cu unul în care libertatea e confundată cu libertinajul. Dacă citeai cîndva elevilor de clasa a V-a din Odiseea, acum nu mai e chip. Pustanii nu te mai ascultă. Ești demodat. Astăzi cititul e în recul, auto vizualul are un avans considerabil. Înainte de '89, dacă doreai să scrii despre Gh. Asachi – figură luminoasă a trecutului nostru cultural, era musai să începi cu cîteva citate din plenarele partidului. N-o făceai, nu aveai verde. Asta era șpilul.

Paradoxal, astăzi cuvîntul "național" e rostit tot mai rar. Unii îl pronunță cu rețineră, sau, dimpotrivă, renunță la el. De ce? Ne este mai modern să zicem Michael Jackson decît Stefan cel Mare. Pe vremea regimului Ceaușescu, istoria a

fost folosită ca un fel de justificare a nebuliei dinastiei comuniste, mai ales în ultimii ani ai cuplului dirigitor. Cînd muza Clio a fost înlocuită cu nimicuri, praful s-a ales de toate. Fel de fel de manuale au făcut talmeș – balmeș din știința istoriei. Sub pretextul conexării istoriei românilor în istoria Europei, s-au eliminat, s-au retras multe episoade notabile ale istoriei noastre. La noi reforma a însemnat să scoatem ore de la anumite materii (ed. fizică). Și încă ceva: am copiat termeni bombastici nu și realități. Cum poți pregăti "forța de muncă" a țării, cînd nu știi încotro se îndreaptă România? Chiar așa, cum? Știi dumneavoastră încotro merge scumpa noastră țărișoară? Ce meserii au viitor? Că la Medicină se intră fără concurs, cu taxă! Vai de capul lor bolnavi! Nu se mai ține cont de intelect, talent și fizic. Bani contează!

Dumitru RUSU



În aceste momente de sterilă hîrjoneală politică, de debusolare morală și de rătăcire a criteriilor de identificare a valorilor autentice, ne dorim, cu ocazia noului an școlar, să avem, împreună, puterea de a ignora răul, puterea de a ne dărui total școlii, menirii noastre de apostoli. Este o datorie sacră pe care o avem față de pruncii și viitorul acestei nații.

Biroul S.L.L.I.C.S. - NEAMȚ

ȘASE LUNI NEGRE PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL ROMÂNESC

Bilanțul primelor șase luni de guvernare PDL-PSD prezentat de PRIMUL MINISTRU AL ROMÂNIEI, domnul Emil Boc, într-o manieră „triumfalistă”, este o dovadă indubitabilă de IPOCRIZIE.

Pentru ÎNVĂȚĂMÎNT, cele șase luni care au trecut de la alegerile parlamentare au fost cele mai negre din istoria post-decembristă pentru că:

1. La 30 iunie 2009 a expirat data pînă la care GUVERNUL a promis că va finaliza LEGEA SALARIZĂRII UNITARE A PERSONALULUI BUGETAR. Proiectul legii este însă departe de a fi realizat deși MINISTERUL EDUCAȚIEI a înaintat către MINISTERUL MUNCII propunerile pentru o grilă de salarizare a angajaților din învățămînt negociată cu sindicatele reprezentative pe parcursul a 3 luni. Revoltător este faptul că deși în ACORDUL încheiat în 6 mai 2009 între reprezentanții federațiilor sindicale din învățămînt și cei ai Guvernului se convenise ca în PROIECTUL LEGII SALARIZĂRII UNITARE A SISTEMULUI BUGETAR, personalul

didactic să fie plasat cît mai aproape de vîrfurile ierarhiei, în realitate, grila de salarizare a fost MUTILATĂ din proprie inițiativă de MINISTERUL MUNCII, MARIAN SÂRBU și de secretarul de stat, VALENTIN MOCANU, prin diminuarea fără nici un fel de analiză și fundament, a coeficienților de ierarhizare, cu circa 40%. Astfel categorii importante de personal didactic, cum ar fi: PROFESOR II; INSTITUTOR; ÎNVĂȚĂTOR, EDUCATOARE, ANALIST PROGRAMATOR, LABORANT, PEDAGOG, SECRETAR DE ȘCOALĂ, etc. vor avea veniturile salariale mai mici față de cele actuale, contrar principiului agreeat al NEDIMINUĂRII VENITURILOR. Este inadmisibil ca printr-o lege care avea ca principal obiectiv eliminarea inechităților legate de salarizarea în sistemul bugetar, practic, acestea să se accentueze.

2. După ce în campania electorală cele două partide care formează actuala coaliție de guvernare „înfierau” Guvernul Tăriceanu pentru refuzul de a aplica Legea 221/2008 cu privire la creșterile salariale ce se vor acorda personalului din învățămînt, MINTIND că vor aplica retroactiv această lege, (aprobată în sep-

tembrie 2008 și promulgată în octombrie 2008), în realitate, AU BLOCAT APLICAREA EI prin adoptarea O.U.G. nr. 1/2009 ce modifică actele normative care reglementau salarizarea profesorilor în 2008 și 2009.

În luna iunie însă, CURTEA CONSTITUȚIONALĂ scoate în afara legii Ordonanțele nr. 151/2008 și O.U.G. nr. 1/2009 ce se refereau la salarizarea personalului din învățămînt, declarîndu-le NECONSTITUȚIONALE.

În consecință, Federația Sindicatelor Libere din învățămînt solicită aplicarea Legii 221/2008 de majorare a salariilor personalului didactic, începînd cu 01 octombrie 2008. În caz contrar, F.S.L.I. se va adresa Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.) și Curții Europene a Drepturilor Omului (C.E.D.O.) deși paradoxal, fiecare organizație județeană are pe rolul instanțelor judecătorești cîte un proces în care se judecă această cauză.

**Gabriela GRIGORE
SECRETAR GENERAL
S.L.L.I.C.S. - NEAMȚ**

(Continuare în pag. 3)

Reforma politică din învățămînt

Reforma din învățămînt stîrnește controverse politice. Vasile Pruteanu, președintele Consiliului Județean Neamț, a amintit că la Cotroceni a fost semnat, în urmă cu ceva timp, un pact pentru educație.

Și-au pus semnătura atît partidele politice, cît și organizații non-guvernamentale, sindicate. De asemenea, mai există între PDL și PSD semnat și un pact politic, dar și un parteneriat pentru România. Iar liberal democrații spun că demersurile făcute de ministrul Ecaterina Andronescu pentru reformarea învățămîntului sînt o încălcare a acestor pacte politice. De ce? Explicația a fost dată de inspectorul școlar general adjunct, Liliana Georgescu: "Învățămîntul are nevoie de o reformă structurală. Elevii, părinții, comunitățile locale sînt în așteptarea unei strategii care să acționeze pe 3 planuri: legislativ, al formării cadrelor didactice și al finanțării. Constatăm că sînt două viziuni diferite privind structura sistemului de învățămînt. Una este cea a comisiei prezidențiale care a lucrat în baza pactului pentru educație, iar alta a codului educației. Comisia prezidențială propune ca școala obligatorie să aibă 10 ani, inclusiv clasa pregătitoare. Apoi este ciclul primar cu clasele 1-4 și ciclul gimnazial cu clasele 5-9. Astfe, ar crește frecvența elevilor la școală, ar scădea rata abandonului. Codul pentru educație prevede un învățămînt obligatoriu de 12 clase. În primul rînd, rămîne de văzut dacă poate fi susținut financiar un astfel de învățămînt. Ar putea duce și la creșterea abandonului școlar, în condițiile în care ținta noastră este reducerea abandonului pînă la 5%. În cazul învățămîntului obligatoriu de 10 clase, s-a pus problema mișcărilor de personal. Credem că această problemă ar fi rezolvată dacă s-ar face consorții școlare, care să cuprindă atît grădiniță, școală generală și liceu". Ea a fost completată de Vasile Pruteanu: "PDL a venit cu un punct de vedere clar. Sîntem deschiși oricărei discuții pentru îmbunătățirea acestui cod. Noi punem pe primul plan elevii, părinții și profesorii". PDL susține că PSD nu respectă pactul pentru educație prin prezentarea acestui cod de către ministrul Andronescu: "Se pare că PSD încalcă regulile, după ce a semnat că le va respecta. Ar putea schimba anumite reguli, însă numai cu acordul partenerilor de guvernare. La nivel central trebuie să se ia o decizie în privința acestor încălcări. Coaliția există pe hîrtie, dar nu se respectă în viața politică și administrativă. După cum vedeți, aceste declarații împotriva coaliției vin de la o parte din liderii PSD, iar PDL doar răspunde la temele ridicate de PSD", a conchis Gheorghe Ștefan.

Marius GHEGHICI

Elevii au prins gust de schimbare...

Discuțiile pe marginea mult controversatului Cod al Educației în vederea finalizării proiectului Legii învățământului preuniversitar și a celorlaltor legi din pachetul supus dezbaterii publice i-au adus în prim plan și pe **beneficiarii** actului educațional care, astfel, doresc să aibă o prezență mai animată în viața sistemului educațional. Tentative de acest fel, absolut firești de altfel, se regăsesc încă din primii ani de după 1990 însă, din păcate, reprezentativitatea elevilor a rămas **subțirică**, iar acolo unde poate fi remarcată are mai mult un rol „**de decor**” dacă este să analizăm afirmațiile făcute la unison de către elevi, mai cu seamă de către liceeni. Ca să nu piardă trenul legiferării care vor fi adoptate cu această ocazie, Alianța Națională a Organizațiilor Studentești din România (ANOSR) a prezentat recent **Statutul Elevului** – document propus în numele Consiliului Național al Elevilor pe care îl reprezintă organizația studentească – statut prin care se definesc drepturile și obligațiile celor care urmează cursurile învățământului preuniversitar. Printre drepturile pe care elevii ar fi doriți să le regăsească în noua lege se numără și unele „asortate” cu tendințele de-acum evidente care se manifestă la acest nivel. De pildă, una dintre dorințele (oarecum Sf-iste !) din pachetul de propuneri este și aceea ca elevii să-și reprezinte colegii în **Consiliul de Administrație** al școlii, drept de altfel existent (și) în prezent. Chiar dacă seamănă mai peste tot cu reprezentările de pe vremea UTC-ului, în aceste „demnități” fiind aleși, de regulă, „**yesman**”-ii, dintre „silitorii” școlii, care numai majoritatea nu o reprezintă, prin însăși atitudinea lor. Ce te faci însă că această propunere este condiționată de faptul că reprezentarea, mai precis potențialul reprezentant, se dorește a fi acceptat fără ca acesta să fie puricat la CV, respectiv la fișa rezultatele școlare?! Simplu de dedus, fără comentarii! Și cum una ca asta trebuia... completată de un **drept** care să asigure controlul deplin al... mediocrității, bașca zburdalniciei într-ale buchiselii mai propun să aibă (și) dreptul de a-și evalua dascălii, așa, pe bune, închizitoriu adică, nu pe saitul acela unde se pun note „**așa, la șto**”, cum se amuză majoritatea care trec și petrec pe **www.calificativ.ro**. De asemenea, îndreptățit, aș spune, elevii își revendică dreptul legat de proprietatea intelectuală a materialelor realizate la cursuri, dar mai solicită și dreptul de „**a sesiza sub anonim**” (!) **un abuz sau o neregulă în procesul educațional**”. Eeeeee, aici e aici, pentru că solicitarea aceasta este însoțită, în completare, de una care spune tot despre „democrația” din școli, respectiv dreptul de a fi ocrotiți de orice repercusiuni negative care s-ar putea exercita asupra celui ce sesizează. Una peste alta, tendințele sunt evidente: învățăceii vor să „**revoluționeze**” sistemul, cu precădere acolo unde-i doare cel mai tare, doar că unele propuneri previzionează cobarirea ștachetei dinamice a actului educațional, pesemne inspirați de tergiversările înregistrate de-a lungul celei mai lungi reforme din sistemul educațional național. Ceea ce se dovedește a fi cert în tot acest story este faptul că, în ton cu mersul schiopătind al sistemului, viitoarele legi vor trebui să fie acordate (și) după mofturile ucenicilor puși nevoie mare pe schimbări. În bine sau în rău, vom vedea peste ceva zeci de ani...

Niță Ghițescu sau... Ghiță Nițescu?!

Niță Ghițescu sau... Ghiță Nițescu, aiasta-i întrebarea?! Un fel de „**to be, or not to be**” al dramei evidente în care se prezintă reforma fără sfârșit a sistemului educațional, care iacă-l aflat în criză cum majoritatea dintre actorii săi, dascăli, părinți și, mai ales, elevi, nu au mai pomenit! Un teren alunecos, de unde nu prea era să dea solid din motive binecunoscute tuturor, numai bun pentru „**consolidare**” din temelii. Numai că soluția extremă, aceea de a reduce din posturi, pare a fi salvatoare doar pentru a (se) trece puntea. Cine pleacă, cine rămâne?! Diriguitorii au anunțat cifrele, se fac comasări, în eterna și fascinantă Românie se închid școli cărora abia de li s-au tăiat panglica de inaugurare, contribuabili, abandonati și dezamăgiți, amenință că nu-și mai dau copiii la școală, însă totul se pune pe seama mai binelui atît de mult rîvnit de supuși mai ales de cînd a devenit refren național...

Pe la colțuri se susoțește chiar că s-ar face liste cu... partinicii, pe culori, așa, drept criteriu de asanare a sistemului „**infestat**”, zice-se, de **necalificați** care abia dacă obțin cite un 5 tras de pâr la examenele pentru ocuparea posturilor. Același care au dus pînă acum greul pe te miri ce coclauri de care cei cu licență și masterat nici nu vor să audă. Și mi se pare chiar normal: la așa lefuri, așa „**mofuri**”! După cum se arată situația, balamucul este gata să înceapă, acușica, pe la început de an școlar. Ducă-se pe pustie, numai că n-ar fi prima dată cînd o să trebuia să mai treacă ceva săptămîni pînă ce elevii, ultimii cai de bătaie ai sistemului, acești ucenici deloc vrăjitori după cum se prezintă la terminarea studiilor, vor aștepta oarece vreme (și tratative !) pînă ce vor



vedea urmă de dascăl la catedră. Buni, buni-cei, se va vedea, că doar urma alege... Însă cum cei dispuși să ia coclaurile în piept pe bani de risu' lumii, bașca concediu fără plată prestat... la clasă, nu sunt cu plutoanele, chiar dacă măsurile anunțate au un evident iz milităresc! Și?! Și!!!!... o să vină alte examene, naționale firește, mai mult sau mai puțin „**retro**”, în care iar o să dăm cu banul să vedem dacă-i **Niță Ghițescu** sau... **Ghiță Nițescu**, și uite-așa mai trece un an din reforma cu „**nu sunt bani**”, dar nici dascăli demni, buni de scos căruța din noroi. Iar cînd o să tragem linia, nu la bani, ci la ceea ce ne-am procopsit după atîta... economie, fac pariu că nu prea o să avem de unde alege, știut fiind faptul că cei care o dau bine cu buchiseala își iau zborul spre zări pe unde mai umblă cîinii cu colaci în coadă, iar pentru cei care (mai) rămîn e totuna dacă proful, primarele sau chiar ministrul este... Niță Ghițescu sau Ghiță Nițescu. Că doar pe la noi **talentul** triumfă, întotdeauna, precum în basmele de adormit prunci, cu din ce în ce mai mulți zmei și cu Feți-Frumoși care este!

O vacanță de aur!

Se dă o poză, veche, așa cam de 13 ani, cu un bunic, **Gicu lu' Dinu**, om de fruntea gospodariilor din Dulcești, cu copii bine „arenjați” pe la casele lor, în care pensionarul semeț, provizoriu pe post de dădacă, ține de mînă un boț de fetiță cu chipul învăluit în cîrlionți, timidă și firavă precum un înger din icoană... Apoi, se dă o altă poză, cu o elevă cu alură de Miss România, îmbrăcată ca pentru ora de sport, care ține în mîini o cupă, iar la gît poartă o medalie strălucitoare foc, precum salbele acelea pentru care au drept de folosință numai reginele. Pe fugă, n-ai zice că e una și aceeași, și asta nu că or fi trecut atîția ani, ci, mai cu seamă p e n t r u aceea că domnișoara c a r e - și prezintă trofeul ca pe o pradă de război pare să nu mai aibă nimic din zgîția timidă de odinioară ci, dimpotrivă, mai degrabă



pare a fi o amazoană pusă să înfrunte orice adversar, chiar dintre cei mai temuți... Așa se prezintă, acum, **Georgiana Alungoaie**, sportivă de performanță, atleta a cărei vitrină deja pare din ce în ce mai strîmă pentru trofee adunate în întrecerile atletice de sprint, specialitatea ei încă de cînd a început să se lupte cu arătătorul

necrutătorului cronometru. „Am început să practic atletismul încă din clasa a VI-a, cînd am participat la un concurs cu școala. Atunci m-au văzut domnii antrenori de la **Clubul Athletic Roman (CAR)**, care m-au selectat și apoi m-au încurajat să vin regulat la antrenamente. Primul meu maestru a fost domnul profesor **Mircea Șerbanescu** (trecut de cîțiva ani în lumea cea fără de dor, n. red.). A trecut un an, după care am fost preluată în grupa domnului profesor **Traian Macovei**, cu care mă pregătesc și acum, împreună cu care am obținut toate performanțele atît la nivel național, cît și cele internaționale”, mărturisește coplesită de emoții tînăra atletă.

Mereu în viteză, fără vacanțe...

Pentru că visele spre care țintește Georgiana se pot împlini doar cu mari sacrificii, așa ca-n basmele cu llene Cosînzene cu care ai zice că-i rudă de gradul întîi, eleva maestrului Traian Macovei nu are niciodată vacanță. Împărțită mereu între competiții mai mari sau mai mici și școala pe care niciodată n-a dat-o la spate, Geo, cum o alintă cei dragi, trage din greu pentru a mai... păcăli secunde, uneori chiar cîte o fărîmă de clipă, cel mai adesea hotărîtoare pentru a stabili, la final, strălucirea medaliei. „Cînd am început să particip la competiții mari, la nivel de țară, eram junioară III. În primul an am ocupat locul IV, în ambele sezoane, respectiv cel de iarnă și cel de vară. Asta și din lipsa experienței competiționale, dar și pentru că am concurat cu fete mai mari, astfel fiind în dezavantaj, însă în anul următor am reușit să-mi iau revanșa”, a spus Geo, cu

ochii strălucind de luminate jucăuse așa ca după marile ei victorii cînd bucuria este fără de margini.

Niciodată nu i s-a părut că ceea ce face o poate întoarce din drumul ei pavat de-acum cu bronz, cu argint dar și cu cel mai prețios metal care ultima oară i-a strălucit la gît cu puțină vreme în urmă, în vacanța mare, cînd a ieșit **campioană balcanică în proba de 4x100 de metri**, în Turcia, cu echipa României de juniori II unde este de-acum om de bază, cu perspective dintre cele mai strălucitoare. Asta așa, ca o „**războare**” pentru argintul care n-a vrut să fie aur, doar pentru cîteva zecimi de secundă, tot la Balcaniadă, în 2008. Și pentru ca totul să fie așa ca după munca depusă, tot în vacanța mare din acest an fetele de aur care au învins la Ankara s-au întors acasă și cu o prețioasă medalie de bronz obținută la Campionatul Mondial de juniori II din Italia. Toate acestea se adaugă colecției, deloc săracă, de pînă acum, iar pentru 2009 nici că se putea mai mult, după spusele antrenorul sportivei care este elevă în clasa a XI-a la **Grupul Școlar „Vasile Sav”** din Roman. „Prin valoarea cu care s-a impus la lotul național și prin munca deosebită depusă, **Georgiana a reușit să aducă pentru CAR cea mai strălucitoare medalie din palmaresul pentru anul 2009**. O medalie prețioasă obținută la un concurs de mare anvergură, cum au fost cele din vară, din Turcia și Italia, a constituit întotdeauna pentru clubul nostru un vis care, iată, s-a împlinit prin performanța acestei **fete de aur** care, dîncolo de performanță în sine, ne-a făcut tuturor o surpriză cum nu speram de plăcută”, a spus maestrul cu care **Geo** culege lauri după lauri, de cîțiva ani buni...

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Tineri, cu microbul calculatorului dobîndit încă de pe vremea cînd alții se jucau cu puzzle și cu mașinuțe, doxa de carte dar și de practică în fața monitorului, cu toții elevi sau absolvenți la Grupul Școlar „Vasile Sav” din Roman, puși în unanimitate pe fapte mari în domeniul IT...

Școală pentru (o) viață...

Acesta este, în linii mari, portretul de grup al „academicienilor” care, cu începere din 2008, au urmat cursurile Academiei CISCO înființată în cadrul liceului de-acum binecunoscut din Bulevardul Republicii. „Am început prima serie anul trecut, cînd am avut 24 de elevi înscrși, din care însă au absolvit cursurile doar 12, deoarece parcurgerea celor două module IT de bază nu este o treabă deloc ușoară”, a mărturisit Lăcrămioara Vlăduț, cadru didactic de specialitate la „Vasile Sav” și profesor instructor la Academia CISCO. „Deloc ușor”, puțin spus, poate, de vreme ce pentru cei ce privesc din afară o astfel de aventură IT totul pare să semene mai degrabă cu klingoniana din seri-alele SF de la televizor. Apoi, de unde s-a pus temelia, a venit și experiența și apetitul altor „zăbești” întrale calculatorului, 12 la număr în seria 2009 care au absolvit în corpore cele două secțiuni. Ultimii, recent, în vacanța mare ce stă să se-ncheie. Ba chiar au fost, dintre ei, care... și-au făcut de cap, susținînd o mulțime de examene în cîteva zile, la record, cum numai ei, „academicienii” de la „Vasile Sav” sunt în măsură să o facă. În topul

listei temerarilor s-a plasat, deodată, Denis Cioată, acum în clasa a XII-a D la „Vasile Sav”, profil Tehnică de Calcul, care a susținut, în doar 3 zile (!!!), 14 examene pentru modulul II - IT, plus examenul final! „N-a fost deloc ușor, în condițiile în care la acest nivel întîlnești mulți termeni noi precum și programe pe care nu le întîlnești zi de zi. Într-un cuvînt, se depășește cu mult nivelul de la cursurile de liceu, însă și satisfacția este pe măsură mai ales că, odată absolvite cele două module, automat dobîndești compe-

„Academicienii” de la Vasile Sav

tențe pentru tehnician de rețea. După acestea mai sunt CCNA-urile, care se fac la facultate, de pe urma cărora poți să obții dreptul de a profesa ca inginer în rețele de rang metropolitan. Vreau să merg mai departe pentru că este pasiunea și munca mea, doresc să mă perfecționez și sper să ajung într-o zi să muncesc afară”, a spus Denis.

Un „microb” pentru care nu există vaccin !

Ca el speră să ajungă și alți studenți ai Academiei CISCO crescuți sub îndrumarea profesoarei Lăcrămioara Vlăduț, mai ales că CV-ul îi recomandă pentru un astfel de nivel de performanță în domeniul IT, încă de pe băncile liceului. Ovidiu Șerban



Trofin, spre exemplu, absolvent al clasei a XII-a dar și al A c a d e m i e i CISCO la „Vasile Sav”, a obținut locul II la faza națională a Olimpiadei de Tehnică de Calcul, în 2008, iar în 2009 a obținut locul I. Cu patalamaua la mînă, cum se spune, a luat calea celui mai

rîvnit și, zice-se, bănos domeniu, urmîndu-le, astfel, celor 12 absolvenți din prima serie, cu toții în prezent studenți ai facultăților de Automatizări și Calculatoare în diferite centre universitare (deocamdată) din țară ! Iulian Buhlea, la fel, cu un loc V tot la același nivel al olimpiadei de tehnică de calcul, sau Gelu Lucian Simion, absolvent în vara aceasta, și alții și alții ca ei... Iar cum „microbul”, abia luat, nu dă semne deloc cum că ar slăbi, aventura IT de la școala din Bulevardul Republicii continuă sub bagheta magică a profesoarei cu nume de floare care nici prin cap nu-i trece ca și pe viitor studenții săi minunați să nu rupă gura tîrgului. La Roman sau pe aiurea, pe unde se vor... teleporta acești „fătici” într-ale calculatoarelor, cu mințile lor parcă alcătuite din CIP-uri...

Pagină realizată de A. OPRIS

Învățământul sub vremi, nu în pas cu vremea!

După '89, vîntul de libertate a adus de toate. Și mai bune, și mai rele, dar mai mult rele. (Și nu mai scîpăm de ele!!) Peste toate, acum au mai venit și criza și recesiunea. Zile negre pentru școală și pentru dascăli.

Salarii mici, sărăcie lucie, unii dintre noi vor rămîne și fără aceste salarii mici, în voia soartei și-n bătaia vîntului.

Acum nu mai avem altceva de făcut decît o altă Lege a Educației, un alt Cod al Educației. Și nu oricum. Aceste legi, fundamentul societății, vor fi aprobate prin asumarea răspunderii guvernamentale, fără a fi consultați partenerii sociali, fără a fi dezbătute de dascăli, de părinți și de alte instituții și organisme implicate

direct în aceste probleme. Nimic mai grav, nimic mai greșit.

Orgoliul unui Președinte adus de valuri și inconștiența unui Guvern bazat pe șantaj și interese meschine vor arunca din nou Învățămîntul, Școala la marginea societății, și o vor robi intereselor politice.

Morala, Adevărul, educația nu au nimic cu politicul, sînt în afara politicului și trebuie să rămînă dincolo de marasmul politic. Ce Lege și ce Cod al Educației pot da un Guvern politic, dacă nu o lege politică a educației, PSD-istă sau PDL-istă ?!

Pe de o parte afirmăm și susținem că politica nu are ce căuta în școală, iar pe de altă parte politicienii ne fac și ne vîră pe gît Legea și Codul Educației.

Nu mai există nici o bază fundamentată științifică, pe care se clădesc învățămîntul și școala. De-acum, tot ce se

clădește ziua se dărîmă noaptea, de aceea școala a fost demolată, de aceea învățămîntul a ajuns în această stare, la cheremul oricui și de risul lumii.

Zadarnic sindicatele din învățămînt, zadarnic chiar și cei de bună credință din M.E.C. se zbat și se bat pentru adevăr și dreptate. Adevărul bate la ochi, îl vede și-l înțelege oricine. Școala trebuie să servească politica și politicienii, școala nu mai înseamnă carte și valoare ci fals, bani, interes și minciună (vezi situația învățămîntului universitar-Spiru Haret-, situația diplomelor de bacalaureat false, a examenelor aranjate și cumpărate).

Nu ne dați bani, dar lăsați-ne măcar în sărăcia noastră să ne facem datoria și meseria așa cum am învățat și cum o știm. Nu vă mai amestecați nici în școală, nici în clasă, nici în

abecedar, nici în aritmetică sau gramatică. Lăsați-i pe cei care s-au pregătit și au învățat pentru aceasta, să lucreze și școala va fi din nou școală.

În acest sens, pentru aceste deziderate drepte ale școlii și ale dascălilor, trebuie, să ne unim glasurile și forțele toți slujitorii școlii, toți părinții și toți ceilalți oameni care încă mai doresc binele acestei țări.

Asociația Învățătorilor, sindicatele din Învățămînt protestează vehement pentru imixtiunea grosolană a politicului în destinele școlii și ale învățămîntului și nu vor accepta coduri și legi impuse cu forța.

Dorim ca aceste legi majore să fie dezbătute public o perioadă suficientă de timp, să fie dezbătute de instituțiile competente, să fie fundamentate științific și să așeze școala acolo unde a fost și merită.

Ștefan CORNEANU

ȘASE LUNI NEGRE PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL ROMÎNESC

(urmare din pag. 1)

3.

În urma rectificării bugetare din luna aprilie, ÎNVĂȚĂMÎNTULUI i-au fost luate, în mod samavolnic și inconștient, peste 1,4 miliarde de lei de la investiții și cheltuieli de personal, ceea ce a generat grave disfuncționalități în sistemul educațional:

- ▼ întârzieri în plata salariilor;
- ▼ reducerea cu 50% a sumelor alocate plății examenelor naționale (tezele cu subiect unic și Bacalaureatul);
- ▼ sistarea plății ajutorului de 100 Euro pentru cadrele didactice prevăzut de Legea nr.

315/2006, privind stimularea achiziționării de cărți sau programe educaționale necesare îmbunătățirii calității actului didactic;

▼ sistarea finanțării de la buget a activităților de perfecționare a cadrelor didactice în anul 2009;

▼ reducerea substanțială a numărului de manuale școlare ce ar trebui reimpresionate în 2009;

▼ sistarea/diminuarea investițiilor în educație.

Lipsa de interes a GUVERNULUI pentru constituirea COMISIEI DE MONITORIZARE a modului în care s-au realizat și se vor realiza cheltuielile alocate investițiilor, demonstrează politica netransparentă de cheltuire a banilor publici, ceea ce ne determină să credem că o parte a acestor fonduri vor finanța campania electorală pentru alegerile prezidențiale sau vor fi dirijate către unele ministere „agreate” care își permit să arunce sume considerabile pentru organizarea de acțiuni cu puternic iz electoral.

4. Elaborarea în regim de urgență a unor ordonanțe ce încalcă prevederi constituționale este o practică pe care o dezavuiăm. Apreciem astfel că adoptarea în 17.06.2009 a O.U.G. nr. 71/2009 prin care se eșalonează pe o perioadă de 3 ani plata drepturilor salariale obținute de bugetari prin hotărîri judecătorești, reprezintă o gravă imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești și limitează dreptul fundamental de acces liber la justiție. Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt a solicitat AVOCATULUI POPORULUI sprijin în sesizarea CURȚII CONSTITUȚIONALE în vederea verificării CONSTITUȚIONALITĂȚII prevederilor din această ordonanță.

Suntem conștienți că în plină criză economico - financiară sunt necesare politici de austeritate, însă acestea trebuie aplicate fără excepții, în toate sectoarele de activitate, căci „nimeni nu este mai presus de lege”.

În acest context, atenționăm întreaga clasă politică că eventualele acțiuni de protest ce vor fi declanșate în toamna acestui an, NU TREBUIE ETICHETATE CA AVÎND CONOTAȚIE POLITICĂ SAU LEGĂTURĂ CU VIITOAREA CAMPANIE ELECTORALĂ.

"Educație rutieră - educație pentru viață"

Colegiul tehnic "Gheorghe Cartanu" a fost, în perioada 20 - 24 iulie, gazda etapei naționale a concursului pe teme de educație pentru siguranța rutieră "Educație rutieră - educație pentru viață". La deschidere, participanții la concurs au defilat de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartanu" pînă la Turnul lui Ștefan cel Mare. La ora 18.00, pe platoul din piața Turnului a avut loc adunarea festivă. La eveniment au participat 41 de echipe a câte 4 elevi (doi băieți și două fete) îndrumate de cîte un cadru didactic, care s-au întrecut în 3 probe teoretice și sportiv aplicative, demonstrîndu-și, pe parcursul a 5 zile de concurs, cunoștințele și abilitățile acumulate în domeniul educației rutiere. "Organizatorii concursului sînt Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Ministerul Administrației și Internelor și Inspectoratul General al Poliției Române prin Inspectoratul de Poliție al Județului Neamț. Menționăm că și-au adus aportul la sprijinirea acestei manifestări Consiliul Județean, Prefectura, Primăria Piatra Neamț, ACR Neamț, Serviciul Județean de Ambulanță Neamț, Grupul Școlar "Gheorghe Cartanu", școala nr. 1 Piatra Neamț, Palatul Copiilor și LPS Roman", a precizat Georgeta Luminița Vîrlan, inspector școlar general.

Județul Neamț a fost reprezentat de echipajul școlii cu clasele I-VIII Galu - Poiana Teiului, alcătuit din elevii Iuliana Petronela Zugrăvescu, Mihai Iftimie, Raluca Bianca Găină și Alexandru Andrei Platon, îndrumați de prof. Radu Chirilănu.

Elevi nemțeni premiați

În perioada 3-7 august, la Brașov, a avut loc Concursul Național de Fizică - Chimie pentru elevii din mediul rural "Impuls Perpetuum". Cei trei reprezentanți ai județului Neamț s-au întors de la Brașov cu rezultate mai mult decît onorabile. Trebuie menționat că cei trei sînt de la Liceul Teoretic "V. Alecsandri" din Săbăoani, fiind îndrumați de profesorii Angela Văcaru și Anisoara Scîrlat. Astfel, Eduard Victor Robu și Mihaela Tărnă au obținut premiul I. Eduard este elev în clasa a VII-a, iar Mihaela în clasa a VIII-a a acestui liceu. De asemenea, Otilia Ciobanu, mezină grupului, fiind elevă în clasa a VI-a, a obținut o mențiune. Are tot timpul, în anii ce urmează, să urce pe podiumul concursului.

Ansamblu folcloric bătrînesc

Persoanele de vîrstă a treia care au avut ca pasiune dansul au ocazia să își petreacă timpul într-un mod mai mult decît plăcut.

Conducerea Centrului pentru Cultură și Arte "Carmen Saeculare" își propune să înființeze un ansamblu folcloric bătrînesc similar celor existente în cadrul ansamblurilor "Junii Sibiului" sau "Țara Vrancei". Formația va fi alcătuită din aproximativ 10-12 dansatori și va avea în repertoriu dansuri specifice zonei Neamț, așa cum sînt, de exemplu, "corăgheasca", "bătrîneasca" sau "bătuta". Doritorii se pot înscrie la sediul Centrului pentru Cultură și Arte "Carmen Saeculare" din Piața Ștefan cel Mare, nr.3, sau la nr. de tel./fax 0233.214.026 și 0233.231.888. Limita de vîrstă este de minimum 50 de ani. Sînt așteptați să se înscrie mai ales bărbați (dar nu exclusiv). Înscrierile se vor face pînă 30 august, pe 1 septembrie instituția dorind să demareze deja repetițiile.

Bacalaureat de toamnă

La cea de a doua sesiune a bacalaureatului 2009 au fost înscriși 584 de candidați. La fiecare probă, numărul candidaților a fost diferit. Au participat la toate probele doar cei care nu au intrat pînă acum la bac: cei corigenți pe vară anul acesta și cei eliminați la bacalaureatul anterior.

Dintre cei 584 de înscriși, 132 au fost din serii anterioare, iar 452 din seria curentă. Pentru acest examen de bacalaureat au fost mobilizați 70 de profesori în comisiile de evaluare și încă 50 în cele de supraveghere.

Marius GHEGHICI

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

Preludiu

De pe 8 iulie și pînă pe 12 iulie 2009, municipiul Piatra Neamț a găzduit cea de a XXXVIII-a ediție a uneia dintre cele mai cunoscute și reprezentative manifestări culturale ale locului, Festivalul „Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț”.

Organizat de Consiliul Județean Neamț și Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț (director Ionuț Cucoară), în parteneri-



„Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț” - Ediția XXXVIII

Gînduri și intenții

Despre semnificația acestei ediții, președintele festivalului, prof. dr. Theodore Coresi, a spus:

„Este pentru mine o mare bucurie să prezidez această ediție a festivalului de la Piatra Neamț. Este timpul ca după atîția ani în care s-a dobîndit o experiență importantă, să se facă un nou pas înainte și să creăm la Piatra Neamț un festival de renume internațional, pentru a promova atît talentele muzicale românești, cît și acest minunat oraș.”

Ionuț Cucoară, directorul Centrului pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare”, și-a exprimat la rîndu-i convingerea că manifestarea va fi una de ținută: „Acesta este un eveniment, consider eu, de importanță majoră în viața orașului, a județului și, implicit, a României. Crescînd cu acest festival, cred că nota generală trebuie să



fie una elitistă.”

Pregătită, conform spuselor organizatorilor, cu jumătate din bugetul „tradițional”, ediția „de criză” a Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț și-a propus să nu fie cu nimic mai prejos decît cele anterioare, ba, mai mult, să aducă un plus de originalitate în abordarea ei.

Ioan AMIRONOAE
(continuare în pag. 4)

Ortodoxia românească între Bruxelles și Paris

In cadrul comunității ortodoxe românești existente la Bruxelles se trăiește cu adevărat credința străbună. Aici există două biserici ortodoxe, una cu hramul Sfinta Ecaterina, iar a doua cu hramul Sfintul Ierarh Nicolae. Cea de a doua, avînd doar trei ani de la înființare, își desfășoară cultul divin public într-o catedrală romano-catolică, locaș ce a fost apărut de către credincioșii ortodocși.

În cadrul Bisericii Sfintul Nicolae, copiii români beneficiază de lecții de limba română, istoria și geografia patriei noastre desfășurate la „școala parohială de sîmbătă”, pe lîngă educația catehetică, derulată cu regularitate săptămînal. Românii din Bruxelles au și o publicație lunară în limba română, intitulată Univers Românesc, în care sunt prezentate evenimentele importante din cele două state, articole privind viața și activitatea românilor stabiliți în Belgia, diverse informații de ordin economico-administrativ uzuale românilor, precum și articole, eseuri sau reportaje din România etc.

Părintele Patriciu Vlaicu, parohul Bisericii Sfintul Nicolae, este cel care coordonează aceste activități militînd pentru unitatea românilor și păstrarea credinței noastre ortodoxe. El a fost cel care a pus bazele comunității ortodoxe din Limours, localitate așezată în apropierea Parisului. Luna aceasta, pentru cele două comunități românești din Franța și Belgia, a fost o mare bucurie, prilejuită de sfințirea bisericii românești din Limours (Franța), care a avut loc sîmbătă, 11 iulie 2009.

Construită din lemn, în stil maramureșan, biserica are hramul „Soborul Maicii Domnului” și Sfintul Prooroc Ilie Tezvitianul. Locașul a fost ridicat de o echipă de meșteri români din Valea Izei și transportat în Franța, unde a fost asamblat. Pictura a fost realizată de către un student al Facultății de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca.

Slujba de sfințire a fost oficiată de un sobor de ierarhi și preoți, în frunte cu Prea Fericitul Părinte Patriarh Daniel. Din delegație au făcut parte și Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Iosif al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, împreună cu Prea Sfințitul Episcop Marc Nemțeanul, vicarul acesteia, Înalț Prea Sfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Prea Sfințitul Ioachim Băcăuanul, episcop vicar al Episcopiei Romanului. La slujbă au participat români din Franța, cărora li s-au alăturat mai mulți români veniți din România, Belgia, Italia și Spania, care au dorit să fie prezenți la un asemenea eveniment.

Biserica românească din Limours aparține Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale.

Cunoscut fiind faptul că lemnul are bogate semnificații atît în tradiția creștin – ortodoxă, cît și în cultura românească, biserica de la Limour amintește credincioșilor și vizitatorilor despre spiritualitatea românească în decursul istoriei. Așezată într-un loc binecuvîntat de Dumnezeu prin frumusețea naturală, Biserica unește prin turla înaltă omenscul cu spiritualul, arătînd trecătorilor că viața pămîntească constituie o pregătire pentru viața veșnică.

Drd. Mihai FLOROAIA

Meșterul din Tîrpești, la 90 de ani

Pe 13 august, Neculai Popa a împlinit 90 de ani. Cîteva zile mai devreme, adică pe 9 august, aproape toată suflarea din cultura nemțeană s-a adunat la Tîrpești ca să-l aniverseze. O sărbătoare pusă la cale de Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare”, Consiliul Județean Neamț și, desigur, de întreaga familie Popa. Au venit să-l serbeze pe Neculai Popa oameni de vază și oameni simpli, români și străini, intelectuali și țărani, copii și bătrîni. Toți s-au strîns în curtea meșterului ca să-i arate respectul, admirația și dragostea.

“Dacă talentul este dat în grijă de la Dumnezeu pentru om, nu trebuie îngropat...”

Am pus prima dată piciorul în curtea domnului Popa acum două luni. L-am găsit pe meșter nevîndu-se cu niște măști. „Ce mai faceți domnule Popa?” „Ce să fac...,



uite, mai facem niște măști”. Soția meșterului spunea că nu mai sunt aproape deloc în muzeu. „Au tot venit turiști și le-au luat. Acum trebuie să facem altele, că tot asta cer cînd vin aici”.

Curtea lui Neculai Popa e desprînsă parcă din povești. Asemenea unui demiurg, a creat o lume, fără seamăn, cu personaje pestrice, caractere simbolice. Poarta, sau „spița neamului” cum o numește meșterul, reprezintă familia. Tata, mama și fiul sunt reprezentați de trei stîlpi mari, iar între ei sunt sculptați și ceilalți membri. Apoi, în curte regăsim daci și romani, haiduci, povestea lui Penes Curcanul, Gînditorul, Ileana Cosînzeana, Statu-Palmă-Barbă-Cot, Voinicul luptîndu-se cu un balaur, o femeie cu un copil, un moșneag.

Dragostea pentru obiceiurile populare a avut-o încă din copilărie, atunci cînd lua

cojoacele tatălui său și le transforma în măști de urși pe care le juca apoi, după ritualuri specifice locului, împreună cu tovarășii de joacă. Nu știa atunci că o simplă joacă va deveni, mai apoi, un destin. „Adevărat este că dacă talentul este dat în grijă de la Dumnezeu pentru om, nu trebuie îngropat. Din tinerețea mea am luat-o cu folclorul, cu datinile, cu tradiția care, în momentul de față, a pierit. Îmi aduc aminte de cîteva cuvinte de-ale lui Nicolae Iorga : națiunea, mare sau mică, cum va fi ea, dacă nu păstrează datinile, tradițiile și obiceiurile, cu timpul poate să se șteargă de pe hartă, să dispară. Eu am cîtat prin ce-a fost posibil să înmulțesc acestea, încă din copilărie, din tinerețe, după cum vedeți și s-a văzut. Am măști pe pereți, măști în muzeu, mii de măști”.

Tradiția l-a urmat mereu în viață. I-a devenit meserie, pasiune, i-a adus faima și i-a adus-o în dar și pe cea cu care avea să facă legămînt la bine și la rău. „Pe soția mea am luat-o din formațiunile de teatru popular. A fost înțeleghătoare și s-a dat întocmai după mine cu tot ce-am făcut eu aici. Am avut noroc de o femeie care mi-a fost alături și m-a ajutat din toate punctele de vedere. Și frumusecă am zis eu... O fost frumusecă...”, spune Neculai Popa, zîmbind șagălnic. Își amintește apoi cum a început colecția din muzeu. „Umblam cu nevastă-mea, iarna, cu sania, prin frig, ca să adunăm obiecte vechi de la oameni...”. Muzeul s-a născut din mii de obiecte strînse din gospodăriile oamenilor sau donate de țărani din împrejurimi. Găsești acolo, de la obiecte de menaj, pînă la ouă încondeiate, de la costume populare și măști pînă la instrumente de lucru tradiționale, de la o colecție numismatică impresionantă pînă la vestigii ale culturilor neolitice. Un petec de Românie pe care a luptat din răsputeri să-l construiască și mai ales, să-l păstreze.

“Dumnezeu m-a sărutat cu multe rele, dar nu m-a omorît...”

Neculai Popa a tras multe în viață. Dar cum Dumnezeu nu dă omului mai mult decît poate duce, nu se plînge. Își aduce aminte de grelele cumpene – cînd a fost

rănit pe front, temnițele comuniste, incendiile care i-au cuprins gospodăria. „Acum 50 de ani am ars, în primii ani de la Revoluție am ars...” Mărturisește că Dumnezeu „l-a sărutat” cu rele dar nu l-a omorît; a făcut-o doar ca să devină mai umil. „Împotriva lui Dumnezeu nu poate să steie nimeni, căci ce face Dumnezeu e mai presus de orice”.

În perioada 1952-1957, din pricină că era înscris în Partidul Țărănesc și pentru că a luptat împotriva comunismului, a fost arestat și condamnat pe motive politice. Au urmat petele de sînge din istoria neamului românesc : Aiud, Pitești, Gherla, Poarta Albă, Jilava. S-a întors apoi ca să demareze săpăturile arheologice, pe care le-a făcut între 1952 și 1965, și care au dus la descoperirea unor importante vestigii neolitice. A publicat patru cărți în care și-a istorisit întreaga viață: „Cartea vieții mele”, „Lumea satului – datini și obiceiuri pierdute; Tîrpeștii de altădată”, „Din lumea văzută și cea nevăzută”, „De la lume adunate”.

“Pe 13 august m-a mușcat un cîine turbat...”

Neculai Popa, la 90 de ani, este la fel ca în tinerețe. De ziua lui a încins o horă, și-a recitat versurile proprii și și-a povestit viața. Oaspeții l-au cinstit cum se cuvine. La plecare, mulți i-au sărutat mîna.

13 august e o zi mare pentru istoria culturală a românilor. Desigur, una importantă pentru artistul popular nemțean, dar nu numai pentru că atunci s-a născut. „La 13 august m-a mușcat un cîine turbat, la 13 august am fost rănit pe front, la 13 august m-am logodit cu soția mea...”.

Ramona MANCAȘ



ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

(urmăre din pag. 3)

Intrarea pe podium

Miercuri seară, la ora 21.00, în Piața Turnului din municipiul Piatra Neamț au răsunat acordurile inaugurale ale celei de a XXXVIII-a ediții a Festivalului muzical din cadrul tradiționalei manifestări „Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț”.

După festivitatea de deschidere, locuitorii municipiului au putut savura, în tihna serii și a nopții, pagini de mare popularitate din creația cîtorva din cei mai reprezentativi și totodată populari compozitori ai Vienei: Johann

Strauss, Joseph
Strauss, Franz
Lehar, Robert
Stolz și Emmerich
Kalmann.
Protagonistii
Concertului vienez
programat în
deschiderea
Vacanțelor au fost



Orchestra simfonică a Filarmonicii „Moldova” din Iași, la pupitrul căreia s-a aflat dirijorul mexican Jose Arean și soliștii: Cătălina Coresi, Heinrich Schopf (Austria), Vîgh Julia Ibolya și Orest Pîslariu Ranghilo (România).

Principalul merit al concertului - și pentru care organizatorii merită toată aprecierea, în special pentru eforturile depuse - este acela de a fi adus, pentru două ore, spiritul vienez în orașul de la poalele Pietricicăi.

„Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț” - Ediția XXXVIII

Dirijorul, orchestra...

Unul dintre cei mai reprezentativi dirijori ai generației sale, Jose Arean, născut în Mexico City, este absolvent al Școlii Naționale de Muzică din Mexico și al Conservatorului din Viena. Prezența sa la pupitrul orchestrei la debutul triumfător al lui Rolando Villazon la Bellas Artes Theatre în anul 2000 și producerea unei opere a lui Carlos Chavez, The Visitors, a cărei înregistrare a primit Premiul Anului din partea Asociației Mexicane a Criticilor, a contat de bună seamă în numirea sa, în 2007, ca

director general al Operei Bellas Artes - Opera Națională Mexico.

Filarmonica de Stat „Moldova” din Iași a avut concertul inaugural la 9 octombrie 1942, sub bagheta lui George Enescu. În 1953, prin strădaniile lui George Pascu și Achim Stoia, ia ființă Corul „Gavril Musicescu”, ce va fi dirijat din 1958 de Ion Pavalache. În 1962, la pupitrul orchestrei filarmonice ieșene vine Ion Baci, cel care va crea o adevărată „echipă simfonică” ce va cunoaște succese răsunătoare atît pe podiumul propriu cît și în numeroasele turnee din țară și străinătate.

... și o protagonistă

Înainte Concertului vienez din deschiderea celei de a XXXVIII-a ediții a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț”, una dintre protagoniste, soprana Cătălina Coresi-Lal, ne-a împărtășit primele impresii despre colaborarea în premieră cu Orchestra simfonică a Filarmonicii „Moldova” din Iași: „Mi-ar fi plăcut să avem mai mult timp, să fim un pic mai relaxați, poate să avem timp să arătăm un pic oaspeților Capitala Moldovei, dar din păcate, n-a fost timp. A trebuit să lucrăm împreună doar cîteva ore, în după amiaza zilei de marți, 7 iulie. În concert am preluat în mare parte programul orchestrei de la Palatul Hofburg din Viena, ai cărei soliști sîntem noi, eu și colegul meu Heinrich Schopf.”

(continuare în pag. 5)

OLIMPIA TEODORU-OLTEA – o viață dăruită școlii (I)

In primăvara anului 1992, distinsul profesor și om de cultură Emilian Petrescu ne-a încredințat un manuscris care purta semnătura: *Olimpia Teodora-Oltea și era alcătuit dintr-o sumară „Șchiță autobiografică” (patruzeci și cinci de pagini dintr-un caiet dictando, scrise la Mănăstirea Văratec în zilele de 23 – 24 decembrie 1960), însoțită de numeroase alte consemnări: discursuri la diferite festivități școlare, conferințe pe teme literare și religioase susținute de autoare de-a lungul vieții, file de jurnal – în cea mai mare parte notații pe coli disparate referitoare la munca sa de dascăl în Piatra-Neamț, Roman, Hunedoara, București, Timișoara, Lugoj – locuri pe unde au purta-o evenimente tulburi din prima jumătate de veac a secolului trecut. Pe alte foi, unele datate, altele nu, sunt multe referiri, mai ample sau fulgurante, la fapte și oameni cu care a intrat în contact, mulți dintre cei din urmă personalități notorii ale învățământului și culturii românești. Nouă ne-au parvenit însemnări din anii 1900, 1901, 1905, 1918, 1921, 1928, 1929, 1932, 1934, altele câteva nedatate și un mănunchi de „Amintiri” scrise la Mr. Agapia între anii 1954 -1960 pe foi A5 și, în mare parte, cusute cu grijă într-un volumaș. Cu certitudine, Olimpia Teodora-Oltea a făcut sumare însemnări an de an, începând cu 1900, sau mai dinainte, dar ce s-o fi întâmplat cu cele din anii lipsă în înșiruirea de mai sus n-avem cunoștință. Chiar și așa, manuscrisul existent are o reală valoare, motiv pentru care am socotit că trebuie publicat măcar parțial pentru a fi cunoscut de slujitorii de azi ai catedrei în fața cărora prinde contur chipul un dascăl exemplar, animat de fierbinți sentimente patriotice, dedicat nu numai școlii, ci și scrisului, ca și actelor de caritate atât de necesare atunci, ca și acum. Mulțumesc pe această cale revistei „Apostolul” care a acceptat găzduirea unor selecțiuni din aceste crâmpie de viață și-i asigur pe cititori că vor descoperi de-a lungul lecturii un suflet minunat, dascăl și intelectual cu multiple preocupări, scriitor, publicist, un înaintaș demn de stîmă tuturor celor care au îmbrățișat nobila ei meserie.*

Adresăm, totodată, celor care au cunoscut-o rugămîntea de a ne transmite și alte informații despre distinsa Olimpia Teodora-Oltea.

Constantin CUCU

Începuturi

În „Șchiță autobiografică” scrisă, cum spuneam mai sus, în noaptea de 23 spre 24 decembrie 1960 în Mănăstirea Văratec, Olimpia Teodora-Oltea nota: „În manuscrisul meu: *Amintiri din țară și străinătate* (din care vom publica o mare parte în numerele viitoare ale revistei, n.r.) se găsesc multe amintiri din copilăria mea. Aici (adică în „Șchiță autobiografică”, n.r.) dau câteva note esențiale și încep cu nenorocirile abătute deodată asupra casei noastre. Zestrea mamei se cuprindea în moșia bunicilor mei: Sbierest, mai sus de Piatra-Neamț, spre Buhuși. Bunica mea, Maria, căsătorită cu Gh. Dumitriu, era fiica Anicuței, măritată cu Ioniță Boian. Anicuța era născută Gherghel. Dînsa și cu Ioniță Boian erau „Hagi”, călătoriseră la Ierusalim și în 1803 au zidit biserica din piatră de pe moșia lor, Sbierest”.

După cum se poate vedea, autoarea Amintirilor descindea dintr-o familie înstărită. În scurtă vreme însă averea se irosește în plata unor datorii sau în urma înșelăciunii unor profesori. Tatăl, de asemenea, avea o funcție importantă, judecător, care-l situa între notabilitățile



orașului Roman și ale județului. Lipsit însă de studii universitare (avea doar Academia Mihăileană din Iași) conform unei noi legislații este nevoit să-și dea demisia, iar în urma unor uneltiri și răzbunări pierde și bruma de avere, lăsînd în urmă o văduvă cu o casă plină de copii (șapte - dintre care doi băieți în școli la București). La scurt timp, tatăl moare „departe și înstrăinat de casa lui”.

Să ne întoarcem însă la primii ani de viață ai Olimpiei, cînd copilăria îi era ocrotită de cei dragi, iar multe încercări nu se abătuseră încă asupra familiei.

Era un copil ca toți ceilalți. Poate mai sensibilă, mai visătoare, dar mai ales mai aplicată înspre carte. Sunt grăitoare, în acest sens, însemnările despre primii ei ani de școală, în care s-a distins ca un elev eminent, mereu premiantă, cu un bagaj de cunoștințe mult peste media celorlalți. Iată-o în clasa I: „La Crăciun, citeam toate cărțile cu povești și gravuri – darurile de Sf. Sărbători – iar la Paști răsfoiam cartea de citire din clasa III, urmărind cu sete istorioarele și pe Domnitorii din Moldova și Muntenia. În clasele următoare, a treia și a patra, citeam ziarele tatei întrebîndu-l: „Cine sunt burii?”, „Unde e Transilvania?” Ce înseamnă ovații, aplauze furtunoase?” (...) „Ziua de 29 iunie, cu sărbătoarea Sf. Apostoli Petru și Paul, aduna orașul întreg la solemnitatea premiilor. În Roman, „Grădina mare”, din fața gării, era locul destinat: chioșc pentru muzica militară; tribune pentru oficialități și public; bănci pentru școlari. În prima tribună, Primarul striga: „Școala No. 1 fete! etc. Băieți! etc. Premiul I cu cunună”. Muzica cînta pe un „allegro”, foarte iubit de școlari: „Ta...ra...ra...ta!” Primarul încununa fruntea premiului, cu o coroană din frunze de stejar și flori, încercîndu-l cu cărți și alte daruri, oferite și de părinți” (...) „Premiul I cu cunună!” Mă ridic pe tribună; (primarul) îmi pune coroana pe frunte; muzica cîntă; publicul aplaudă și cobor cu teancul de cărți la piept”

Mică și neajutorată fiind, toți din familie o iubeau și o ocroteau. Așa cum reiese din amintiri, se pare că tatăl îi era cel mai lăptos de inimă: „Inteligență scilpitoare, strălucit povestitor, talentat orator, corect cu oricine, integru magistrat și inimă de aur! Cînd i se înfățișa un proces între un satean și un moșier sau un arerndaș evreu, cu proptele la cei mari, dar cu dreptatea sateanului, amîna procesul; chema pe satean acasă la noi; îi făcea plîngerea, îl sfătuia cum să se aperse” îi da, pe deasupra, o carboavă pentru timbre, drum și cheltuieli, iar la noul termen de judecată, sateanul cîștiga procesul” (...) „Sfaturile, îndrumările lui și educația din copilărie – cu plămada sufletească moștenită de la mama – ne-au fost pîrghiile morale și călăuză în viață; eu, adăpostită în internatul din Iași; frații, fără alt acoperiș decît cerul, croindu-și singuri drumul și rostul în lume” (Va urma).

PROPUNERI PENTRU UN NOU SISTEM DE BACALAUREAT

In momentul actual, o diplomă de liceu se obține fie cu 12 ani de școală la liceul curs de zi, fie cu 13 ani, la liceul seral, la frecvență redusă sau la așa numita rută progresivă, după școala profesională.

Aceste forme de învățămînt nu au același grad de dificultate, deși sunt concepute pe aceleași baze curriculare, dar exigența pedagogică scade pe măsură ce ne îndepărtăm de vîrsta școlarizării, ajungîndu-se deseori în situația deloc comodă ca magistrul să dea lecții unor „învățăcei” care ar putea prea bine să-i fie cel puțin părinți. Oricîtă obiectivitate și-ar autoimpune, profesorul aflat în atare postură cedează în fața transpirației de pe templele cărunte.

Să nu se înțeleagă cum că soralistul sau „felistul” sunt absolvenți „second hand”. Într-o prea lungă experiență pe care aș putea-o denumi „carieră didactică”, am întîlnit personalități remarcabile și la aceste forme de învățămînt, cam puține, e drept. Face parte din logica vieții ca asemenea absolvenți să provină din rîndul celor care au eșuat din punct de vedere școlar, sau au traversat alte valuri, neputînd face școala la timpul ei. Așa-i viața, fiecare cu destinul său.

Societatea este însă interesată în cel mai înalt grad de realizarea unor juste ierarhii, în conformitate cu principiul OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT. De aceea se impune o restructurare a sistemului examenului de bacalaureat.

ACTUALUL SISTEM ELIBEREAZĂ ACEEAȘI DIPLOMĂ, pentru toți cei care au susținut și promovat examenul, în condițiile legii. Nu ar fi nimic rău în acest sistem, dacă examenul însuși nu ar produce, volens-nolens, tot felul de contaminări și interferențe de la sfînta copiuță pînă la negocieri de felul: „Cît dai să-ți spun rezolvarea?”, candidații stînd în bănci după alfabet.

Desigur, este mai comod să hărțuim supraveghetorii, cerîndu-le să aibă 100 de ochi, precum miticul Argus, dar UN BAC PE NIVELURI DE ÎNVĂȚĂMÎNT ar fi la fel de necesar și rațional AȘA CUM ESTE ÎNSUȘI SISTEMUL DE ȘCOLARIZARE. Totodată, s-ar impune ELIMINAREA PROBELOR ORALE care constituie un veșnic pretext de dispută pe tema obiectivității în actul de evaluare.

Multă lume crede că PROBELE SCRISE TREBUIE CONCEPTE CA GRILE, simplificîndu-se procedeul de CORECTARE, eliminînd CONTESTAȚIILE și dînd candidatului un instrument de AUTOEVALUARE, de reglare a efortului și de diminuare a stresului.

Propunem, așadar, DOUĂ TIPURI DE BACALAUREAT, unul pentru liceul curs de zi, altul pentru absolvenții celorlaltor forme de învățămînt, fără probe orale, susținut pe bază de grile.

PROBA DE EDUCAȚIE FIZICĂ AR TREBUI ÎNREGISTRATĂ VIDEO, iar evaluarea să se facă ulterior, în prezența unor evaluatori obiectivi.

Acestea ar fi mijloacele prin care s-ar reface încrederea într-un examen care a intrat în derizoriu.

Prof. dr. D.D. URSACHE

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

(urmăre din pag. 4)
Un regal cameral

Programat să aibă loc pe estrada din Piața Turnului, din cauza vremii incerte, concertul Cvartetului Voces a fost mutat intempestiv - și cam pripit după părerea noastră, vitregind astfel multe zeci sau poate sute de spectatori de a fi martorii unui recital de excepție - în sala de spectacole a Teatrului Tineretului. Care s-a dovedit a fi neîncăpătoare. Lucru firesc și previzibil, de altfel, dacă ținem cont de valoarea formației camerale ieșene și de conținutul, să-i spunem popular, al repertoriului anunțat. Așa cum s-a simțit dator să precizeze violonistul Bujor Prelipcean, convertit în moderator cu priză la public, după cum s-a putut constata, concertul a fost verificat în mai multe ocazii anterioare.

De la Mica serenadă mozartiană la Marșul vienez de Fr. Kreisler, de la Haydn la J. Strauss sau de la Albeniz la C. Dimitrescu, trecînd prin mulți alți compozitori ai genului, Cvartetul Voces a dovedit încă o dată că rămîne, în continuare, o formație de vîrf a teritoriului cameral românesc.

Acasă la Celibidache

Ziua de vineri, 10 iulie 2009, a fost consacrată omagierii celui

care a rămas în istoria contemporană a muzicii drept unul dintre cei mai mari și valoroși șefi de orchestră ai lumii, Sergiu Celibidache. Era firesc ca o asemenea reconsiderare omagială să se petreacă chiar în orașul natal al marelui muzician, Roman. Mai mult decît atît, prin această extindere a spațiului manifestării, cel de al doilea oraș al județului a fost integrat, cu succes credem noi, în structura funcțională a festivalului, lucru care nu poate fi decît benefic în ceea ce privește accesul la cultură și la manifestări

„Vacanțe Musicale la Piatra Neamț” - Ediția XXXVIII

muzicale de calitate a publicului larg. Că spațiul romașcan este avid de asemenea evenimente de ținută a dovedit-o prezența coplesitoare a locuitorilor în Piața Roman Mușat, vineri, la căderea nopții.

Partea teoretică

Pentru a nu fi văduvit complet de aportul Vacanțelor, vineri la ora 11,00, la Muzeul de Artă din Piatra Neamț a avut loc un simpozion care, sub titlul „Muzica între tradiție și contemporaneitate” a adus la masa discuțiilor cîțiva îndreptățiți comentatori ai fenomenului muzical contemporan printre care s-au aflat Prof.



univ. dr. Mihai Cosma și prof. univ. dr. Vasile Vasile. Cu acest prilej a avut loc și lansarea volumelor datorate prof. dr. Theodore Coresi „Dramaturgie și retorică în muzica de cult creștină” și „Capodopere muzicale inspirate din liturghie”.

Manifestările de la Roman au fost deschise cu un alt simpozion dedicat personalității omagiate. Sub titlul „Sergiu Celibidache, personalitate marcantă a culturii muzicale românești”, manifestarea de la Muzeul de Istorie din Roman a adus la masa discuțiilor pe prof. univ. dr. Vasile Vasile, prof. univ. dr. Mihai Cosma, prof. Gheorghe A.M. Ciobanu.

(continuare în pag. 6)

ZIUA MARINEI:

Apa trece, belelele rămân

De la munte sau din vreun băרגan oarecare, unde dă cu sapa-n praf tot anul, simțind satisfacția muncii cum îi curge pe șira spinării, românașului i-a plăcut Marea Neagră, căreia tot el, cu elanul său creator și mioritica lui inteligență, i-a închinat tot felul de cîntecele, punînd ban peste ban pentru a se putea lăfăi cîteva zile pe plajă. Dragostea lui pentru aceste ținuturi și mai ales pentru mișcătorul continent al apelor, s-a reflectat în denumirile cu care a dezmiertat aceste locuri: Mamaia, Eforie, Constanța, tot feminine cu rezonanță, ca niște soapte dulci, de amor...

Frumoasă, aniversarea Zilei Marinei! Flota maritimă și cea comercială, cu carenele proaspăt vopsite așteaptă, la ancoră, semnalul de acțiune. Publicul se vînzolește nerăbdător, obligînd jandarmii să-și folosească mușchii și alte corpuri contondente, din dotare. Înalte oficialități își fac și ele apariția, se aplaudă, se strigă lozinci, se flutură steaguri, eșarfe, benere.

Președintele României ține un scurt discurs, explicîndu-ne cît de bine este dotată flota noastră, care trebuie să apere litoralul și nu numai de un potențial inamic, despre care nu-i bine să vorbești, ca despre Ucigă-l Toaca. Tocmai s-au cumpărat niște vechituri de la englezi și urmează să se mai dea o vopsea peste niște rable rusești din Al Doilea Război. Nimeni nu îndrăznește nici măcar să piule despre cele 364 de nave care alcătuiau flota comercială a României, ceea ce ne situa pe locul, atenție, al patrulea în lume după numărul de tone-capacitate pe cap de locuitor. Asta era situația pe cînd peștele era mîncarea săracului, iar Cească ne sfătuia de bine: nici o masă fără pește, cum scria pe pereții alimentarelor și pe etichetele conservelor marca Delta-Tulcea.

Pe cînd încă nu era prim marinar, oratorul, care ne obligă să trăim bine căci altfel e vai de noi, era Consul al României la Anwers, conducînd apoi Ministerul Transporturilor, de aceea habar nu are pe unde și pe sub ce pavilioane de complezență plutește flota românească.

Zeul mării, bărbosul Neptun, cunoaște cel mai bine situația, că doar este parohia lui, dar nu ne va spune nici în acest an nimic, deși a primit deja invitația de participare la Ziua Marinei.

Niște sirene birfitoare, care s-au îmbătat mângă anul trecut, după festivități, ar fi spus că Bossul nu spune nimic pur și simplu, de frică, na! Tace... chitic!

Cum adică de cine să-i fie frică, haide de, nu-mi face pe neznaiul! Păi, la cîte averi are bătrînul îngropate, pe ici pe acolo, fără nici o justificare, măcar o matusă, ceva de ochii lumii, cum să nu-i tremure barba, îl înhață DNA-ul cît ai zice... pește.

Frumoasă zi de sărbătoare, Ziua Marinei, ea ne învață că ce e cașcaval, ca valul trece, că flota s-a dus pe apa simbetiei, că cine-a pescuit în apele tulburi ale Revoluției a prins peștele cel mare, care acum, îl înghite pe cel mic.

Dar de ce să ne stresăm? Mai bine o lăsăm așa, în coadă de pește. Acum e cald și bine, fanfara militară cîntă „Valurile Dunării” și apa trece, trece... Da, dar belele rămân!

Prof. dr. D. D. URSACHE

EROI AU FOST EROI SUNT ÎNCĂ

Cel care avea să devină un adevărat erou pentru armata română s-a născut la 16 iunie (29 iunie pe stil nou) 1884, în comuna Căciulești. Actualmente satul Căciulești face parte din comuna Girov, județul Neamț. După terminarea liceului, Liceul Petru Rareș, în 1906, deși manifestase înclinații speciale pentru matematică, simțind o chemare pentru meseria armelor, se prezintă la examenul de admitere la Școala de Ofițeri de Artilerie și Geniu din București. Din septembrie 1906 datează începutul unei cariere militare ce avea să se deruleze pe o perioadă de aproape patru decenii. După reușita la examen, Dăscălescu, se integrează, se contopește trup și suflet, vieții de ostas. De acum el nu va mai putea avea viață personală, separată de viața oștirii române, cu care se considera „cununat”.

În rîndurile următoare vom evoca prin medalii, distincții și aprecieri activitatea militară și nu numai a „generalului soldat” Nicolae Dăscălescu. Prezentarea carierei sale de excepție va fi structurată astfel: 1906-1919, 1920-1941, 1941-1945.

La 1/14 iulie 1908, Nicolae Dăscălescu absolvă școala cu gradul de sublocotenent, fiind clasificat al treilea din 30 de elevi. În timpul școlii a fost distins cu „Medalia Jubiliară Carol I Pentru Muncă”, cu ocazia unei inspecții a regelui la școală. Este repartizat, pentru stagiu, ca sublocotenent la Regimentul 8 Artilerie din Roman. A fost numit comandantul bateriei de tunuri de 75 mm, funcție pe care a îndeplinit-o timp de un an. În caracterizarea întocmită la sfîrșitul primului an de activitate, comandantul regimentului, locotenent colonelul V. Antonescu scria: „Inteligent și cu bun simț, disciplinat și demn, posedînd simțul datoriei și al onoarei, autoritar, dar comandînd cu tact inferiorii, și fiind un bun camarad, posesor al unei mari puteri de muncă și dovedind curaj militar, precum și curajul răspunderii”.

Colonelul Orezeanu, comandantul Brigăzii 7 Artilerie, în anul 1909, scria: „Este rar ca un ofițer atît de tînăr, abia ieșit din școală, să se distingă așa încît să poată fi notat în mod absolut din toate punctele de vedere, cum se poate face pentru sublocotenentul Dăscălescu”. Așa se face că în anul 1909, sublocotenentul Nicolae Dăscălescu a fost trimis la București, la Școala de Aplicație Artilerie. Absolvă cursurile școlii speciale cu media 8,35, iar pe caracterizarea întocmită la încheierea studiilor comandantul școlii, locotenent-colonelul Dumitru Ștefănescu notează: „Ofițer eminent, se propune a fi înaintat la alegere”, și la 30 iulie/12 august 1911 Nicolae Dăscălescu este avansat la gradul de locotenent. Revine la Regimentul 8 Artilerie, unde se impune ca cel mai dăruit ofițer,

făcînd ca bateria sa să fie cea mai bine pregătită.

În anul 1913 se declanșează al doilea război balcanic. Pentru modul cum s-a achitat de sarcinile care-i reveneau în calitate de comandant al Bateriei a 3-a, locotenentul Nicolae Dăscălescu a fost propus pentru decorare cu ordinul „Coroana României” clasa a V-a. Tot în această perioadă, locotenentul N. Dăscălescu își dovedește și aptitu-



GENERALUL EROU NICOLAE DĂSCĂLESCU (1884 - 1969)

dinile didactice, susținînd cursuri la Școala Plutonierilor de Corp și ca profesor de fortificații la elevii de an II ai Școlii Militare. Este distins cu „Medalia Avîntul Țării Pentru Fapte de Arme”.

Anul 1914 aduce cu el și prima conflagrație mondială a acestui secol. În 1915, în țară, se declanșează mobilizarea contingentelor 1909-1915. Colonelul Dumitru Cardaș îl propune pentru înaintarea excepțională la gradul de căpitan și pentru acordarea ordinului „Coroana României”. În aprilie 1916, proaspătul căpitan Dăscălescu este transferat la Regimentul 4 Artilerie din Bacău, avînd comanda unei baterii.

Pentru faptele sale de arme și eroism pe cîmpul de luptă, (1916-1917) Nicolae Dăscălescu a fost înaintat excepțional la gradul de maior la începutul lunii septembrie 1917 cînd se afla la comanda Divizionului 1 de 75 mm din Regimentul 4 Artilerie. Tot pentru faptele sale de arme, guvernul Rusiei l-a decorat cu Ordinul „Sfînta Ana”, clasa a 3-a. În primele două luni ale anului 1918, maiorul Dăscălescu, urmînd cursurile Școlii

de Tragere a Armatei la Bîrlad, se distinge în mod deosebit, astfel încît este reținut și însărcinat cu direcția Școlii de Comandanți de Secții de la Tecuci. Comandantul Regimentului 4 Artilerie, colonelul Ștefan Grigorescu scria în acea perioadă despre Dăscălescu într-o caracterizare la adresa acestuia: „Îl propun pentru înaintarea la gradul de locotenent-colonel în mod excepțional, întrucît este un element de valoare, care trebuie să ajungă cît mai repede pe treptele de sus ale ierarhiei militare”. În decembrie 1918, maiorului Dăscălescu i se conferă „Crucea Comemorativă a războiului 1916-1918” cu baretele Ardeal, Carpați, București, Tîrgu Ocna.

În 1919 armata română participă la intervenția împotriva Republicii Sovietice Ungare. Comandantul Regimentului 4 Artilerie, colonelul Ștefan Grigorescu notează în această perioadă: „În urmărirea inamicului (...) infanteria noastră a pus atîta încredere cînd ei știau că maiorul Dăscălescu conducea tragerea de artilerie; erau siguri că poziția de rezistență va cădea; funcția de ajutor, ce îndeplinea pe lîngă subsemnatul, a îndeplinit-o mai presus de orice laudă, ceea ce a făcut ca trupa și calul să nu sufere, ci din contră, să trăiască în condiții cît se poate de bune; avînd direcția instruirii contingentului 1919, contingent vîrsat de regimentele de infanterie, prin zelul și deosebită activitate ce a depus a făcut ca acest contingent numai în cîteva luni să fie pregătit mai presus de orice laudă; avînd conducerea Școlii de Sergenți, contingentele 1918 și 1919, grație muncii sale s-a reușit să avem sergenți care să corespundă situației și menirii ce o au”. Printr-un înalt decret, emis în septembrie 1919, i se conferă „Coroana României” clasa a IV-a, cu spade, în gradul de ofițer, cu panglica de Virtute Militară „pentru bravura și destoinicia cu care și-a condus unitatea în luptele cu maghiarii la Hădat și Also-Sopor la 16-17 aprilie 1919”.

Astfel se încheia o etapă a carierei militare a unui ofițer caracterizat ca „un comandant blînd și totodată autoritar cu inferiorii cărora le insufla nu numai respect, dar și dragoste” un „comandant dominat întotdeauna de simțul dreptății ce dovedea în operațiuni mult sînge rece”, nefiind influențat de nimic în aplicarea soluției ce și-a propus-o și totodată un „excelent camarad”, care și-a căpătat încrederea subalternilor ce-i comandă și respectul șefilor.

După încetarea operațiunilor militare de pe front, din timpul primului război mondial, armata română reintră în regimul de pregătire aferent perioadei de pace. Maiorul Nicolae Dăscălescu își continuă, pentru scurt timp, activitatea în cadrul Regimentului 4 Artilerie Bacău, în calitate de comandant al acestui regiment.

Va urma
Prof. Vasile CIUBOTARU
Școala Girov

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

(urmăre din pag. 5)

Romașcanii în Agora

Manifestarea muzicală a fost susținută de Orchestra simfonică a Filarmonicii „Moldova” din Iași, condusă de la pupitrul de către dirijorul mexican Jose Arean și de Corul „Heruvimii” al Parohiei „Sf. Ioan Botezătorul” din Piatra Neamț, condus de prof. Marius Ioan Corugă.

Programul concertului, destul de pretențios pentru o manifestare ca cea de la Roman, a cuprins „Uvertura tragică” de Johannes Brahms, „Panis angelicus” de Cesar Franck, într-un aranjament inedit pentru bas, cor și orchestră datorat maestrului Rinaldo Muratori, și Simfonia III „Eroica” de Ludwig van Beethoven.



O bună impresie a produs Corul „Heruvimii” al Parohiei „Sf. Ioan Botezătorul” din Piatra Neamț, condus de prof. Marius Ioan Corugă. Fără a fi o formație profesionistă, cei douăzeci de membri ai micii formații religioase, animați de o profundă dragoste pentru cînt, au oferit un mic repertoriu de gen și au susținut cu bună intenție partea corală din „Panis angelicus” de Cesar Franck.

„Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț” - Ediția XXXVIII

Seara discretă

Sîmbătă seară, în sala Teatrului Tineretului din Piatra Neamț a avut loc serata muzicală oferită de participanții la cursurile de măiestrie interpretativă de la clasele de instrumente și canto. Dacă majoritatea interpreților nu au reușit să fie convingători - ori prin nereprezentativitatea repertoriului, ori prin lipsa de susținere artistică, în legătură cu care ne abținem a mai face comentarii - revelația serii



a fost, fără nici un dubiu, pianistul orădean Nicolae Mihăilă care, în ciuda vîrstei încă fragede a dovedit în Scherzo-ul de Chopin, mult nerv, cantabilitate, coordonare și o trăire superioară a discursului melodic. Tot în acest cadru ținem să remarcăm gestul de suflet al actorului Cornel Nicoară prin care a ținut să aducă în atenția publicului pietrean un tînăr care, nefiind școlit, deține totuși toate datele unei frumoase voci de tenor. „O sole mio” a lui di Capua a făcut din Octavian Bordeianu obiectul unei calde manifestări de solidaritate locală, de altfel, binemeritate.

(continuare în pag. 7)

REMEMORĂRI - IULIE -

1/1924, s-a deschis la Piatra-Neamț Colonia de Vacanță a Casei Școalelor, cu 100 de normaliste din toată țara. A funcționat în fiecare an, pînă în 1932, seria I (iulie), seria a II-a (august). Aici s-a creat un „Imn” al coloniei – un omagiu adus orașului Piatra-Neamț.

1/1933, s-au deschis, la Școala Normală de Fete din Piatra-Neamț, cursurile de limbă franceză ale studentelor de la Universitatea ieșeană, conduse de prof. univ. Nicolae Șerban, la care au predat profesori francezi.

1-3/1912, la Roman, a avut loc al XI-lea Congres al Învățătorilor. S-au remarcat, prin intervențiile lor, nemțenii: Gheorghe Nicolau, Leon Mrejeriu, G. V. Ungureanu ș. a.

2/2007, d. Piatra-Neamț, Traian Cicoare, profesor, publicist, prezență activă, în ultimele patru decenii, la toate marile evenimente culturale din județul Neamț; colaborator al publicației noastre, în fiecare număr, inițiator și autor al acestei rubrici pînă în luna premergătoare plecării sale la cele veșnice.

4/1914, n. Piatra-Neamț, Nichita Bistriceanu (d. 30. 12. 1997), învățător timp de 17 ani (la Tarcău, Ardeluța, Cracău-Negru și Bistrița), ziarist („Flacăra” și „Ceahlăul” din Piatra-Neamț, „Steagul Roșu” din Bacău).

6/1958 n. Topolița – Grumăzești, jud. Neamț, Adrian Alui Gheorghe, poet, dr. în filologie, autor a numeroase volume de poezie, proză, teatru, membru al Uniunii Scriitorilor, deținător al mai multor premii pentru creația literară, distins cu Meritul Cultural în grad de cavalier (2004).

9/1946, n. Cluj-Napoca, Mircea-Răzvan Ciacîru, pictor, autor a multor expoziții personale la Piatra-Neamț, în țară și peste hotare (Israel, Olanda, Germania), participant la numeroase expoziții de grup.

13/1883, n. Tazlău, I. I. Mironescu (d. 27. 07. 1939, Tazlău), prof. univ., medic, publicist, scriitor.

13/1936, n. Birlad, Ștefan Cucos (d. 22. 11. 1992), arheolog, dr. în istorie, cercetător al unor obiective eneolitice, a preluat, interpretat și a publicat multe materiale despre observațiile făcute. A fost director al complexului Muzeal Județean Neamț,

17/1934, n. com. Șagani, jud. Cetatea Albă (Basarabi) Veronica Filip, absolventă a Liceului Pedagogic de Fete din Piatra-Neamț, secția educatoare, afirmată în mod strălucit în învățămîntul preșcolar.

23/1950, n. Petroșani, Lucian Strochi, prof. dr. în filologie, scriitor, critic literar și de artă, autor a peste douăzeci de volume de proză scurtă, romane, poezie, teatru, teorie și critică literară, membru al Uniunii Scriitorilor și al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

26/1932, n. Piatra-Neamț, Iulian Antonescu (d. 24. 01. 1991), prof. univ., istoric, publicist. A fost directorul Muzeului de Istorie și Artă din Bacău și director al Direcției Generale a Muzeelor din Consiliul Culturii, funcții care i-au permis să contribuie la înființarea unor muzee din Neamț (Bicaz și Tîrgu-Neamț) și la înzestrarea celorlalte. A donat statului casa în care funcționează Muzeul de Științele Naturii din Piatra-Neamț.

30/1931, n. Galați, Dumitru Buznea (d. 15. 08. 1989), absolvent al Facultății de Istorie-Filozofie din Iași, scriitor (romnul „Noi și pămîntul”), scenarist de film („Din nou împreună”, 1978; „Rămîn cu tine”, 1982), gazetar, la „Flacăra” (Moinești) și „Ceahlăul” (Piatra-Neamț).

În centrul satului Țibucanii de Jos, în apropierea bisericii, se distinge o casă mai veche și foarte îngrijită, cu o arhitectură deosebită, avînd două aripi deschise spre miazăzi ce cuprind între ele o livadă cu pomi roditori și

străjuită la drum de un gard viu, de liliac. Această casă, ce conferă locului un aer de noblețe și elegantă, a atras dintotdeauna un respect deosebit din partea locuitorilor așezării de pe malul pîrului Umbrari, datorită celor care au înălțat-o, au locuit și locuiesc în ea. Este vorba de regretații învățători de odinioară Safta și Gheorghe Băhneanu, omagiați în hrisoave, iar acum, de succesorii lor, pe care îi elogiem astăzi, dascăli la rîndul lor, Maria și Petru Băhneanu, toți laolaltă find model și reper elocvent de conduită și înțelepciune pentru comunitate.

Chiar dacă sunt de ceva vreme pensionari, chiar dacă localul școlii pe care l-au construit și în care au funcționat peste patru decenii nu mai este plin de copii, soții Maria și Petru Băhneanu sunt prezenți la toate evenimentele obștești din comună, festive ori religioase - ca oameni de rînd, cred ei - însă mereu primiți și priviți de

cei din jur ca vrednici sfetnici și povățuitori... Și pe bună dreptate. Domnul și Doamna, cum sunt numiți de toată suflarea satului, au scos la lumină peste zece generații de elevi, începînd cu perioada colectivizării, dar, spre mîndria lor, nu a existat copil neșcolarizat sau care nu a dus pînă la capăt cele opt clase generale. Ba mai mult, nu a rămas nimeni cu atît,

Sărbătoare la Țibucanii Maria și Petru Băhneanu, la aniversară

toți au continuat o școală mai departe, de la profesională, liceu pînă la studii superioare. Școala cuprindea an de an peste 150 de elevi, iar localul construit pe timpul înaintașilor lor, Gheorghe și Safta Băhneanu, nu mai făcea față cerințelor. Așa că, în anii 1970 - 1971, cel care a devenit director de școală, învățătorul Petru Băhneanu, cu optimism și cu sprijinul comunității satești, a mîrit și consolidat clădirea, pentru a dăinui în timp. „Mă bucur că am reușit să continui tradiția părinților mei, chiar dacă am prins o altă orînduire. Am avut colegi de catedră serioși, foarte bine pregătiți, precum regretații Manole Dumitru și Gheorghe Airinei,

doamnele Maria Butnaru, Eugenia Dumitriu, ori doamna Speranța Brînzan, venită tocmai din centrul Capitalei după terminarea studiilor universitare și, în ciuda așteptărilor, a rămas uimită de cîtă seriozitate se pune pentru învățatură și educație într-un sat de care nu ar fi știut că există dacă soarta repartițiilor n-ar fi adus-o aici. Cît despre elevi nu putem să ne

Acum vizităm și privim cu nostalgie localul școlii gol. Nici un copil de-al nostru, Magda, inginer și Gheorghe, ofițer, nu au continuat tradiția familiei, pentru că așa au venit timpurile... Copiii din sat, cîți mai există, sunt transportați cu microbuzul la școlile din satele vecine, Davideni ori Țibucanii de Sus. Îmi aduc aminte cum mergeam pe jos, la gimnaziu, la Războieni, peste 20 de kilometri dus - întors pe zi, dar eu eram aproape, față de alții care veneau din Davideni sau Păstrăveni și străbăteau câte 40 kilometri dus - întors pe zi ca să învețe carte... S-au schimbat mult timpurile...”, a mărturisit învățătorul și fostul director de școală, Petru Băhneanu.

Acum peste jumătate de secol, tinerii Maria Gavril, din Crăcăoani și Petru Băhneanu, din Țibucanii de Jos, erau colegi la Școala Pedagogică din Piatra Neamț. Un joc fericit al destinului i-a unit, în casa de la șosea, îmbrăcată în lumină, unde au făcut o nuntă ca-n povești într-o duminică de august a anului 1959. Dumnezeu le-au dăruit copii și nepoți și au slujit o școală, vreme de patru decenii. Școala spre care, privind cu speranța în viitor, nu va dispărea. Și ar merita pe drept un nume propus, „Școala Băhneanu”.

Maria STUPCANU

REMEMORĂRI - AUGUST -

2/2006, d. Piatra-Neamț, Ion Cîrnu (n. 19. 12. 1947, satul Borniș, com. Dragomirești, jud. Neamț), poet, prozator, publicist, colecționar de monede, discuri, călîmări, manuscrise, inițiator al unor manifestări culturale.

4/1931, n. satul Bălușești, com. Dochia, jud. Neamț, Nicolae Ciobanu (d., 27. 11. 1987, București), critic și istoric literar.

8/117, d. Împăratul Traian, „săditorul și părintele nostru”.

8/1907, n. Borca, jud. Neamț, Gheorghe I. Cartianu (d. 26. 06. 1982), inginer, prof. univ. docent, membru corespondent al Academiei Române, creator de școală în domeniul radiocomunicațiilor.

8/1940, n. satul Burlești, com. Onteni, jud. Botoșani, Vasile Oroșanu (d. 12. 01. 1995), profesor de limbă și literatură română, muzeograf, publicist, redactor și redactor șef al ziarului „Ceahlăul”.

10/1960, d. Hangu, jud. Neamț, Gavril Galinescu (n. Hangu, 16. 12. 1883), profesor la Conservatorul din Iași, întemeietorul Gimnaziului din Hangu, muzicolog, compozitor, folclorist.

24/1921, n. Hangu, jud. Neamț, nepotul lui Gavril Galinescu, Teoctist Galinescu (d. 10 noiembrie 2008, Hangu), învățător, culegător de folclor, păstrător al tradițiilor locale, autor al mai multor cărți (Plutașii pe Bistrița, antologie; Țara Hangului, pagini de monografie).

11/1930, ziaristul Filip Brunea-Fox (n. 18. 01. 1898, Roman) a ținut la radio o conferință „Insula Șerpilor”, pămînt străbun românesc „donat” Uniunii Sovietice, în 1945.

14/1891, n. Roman, Mihail Jora (d. 10. 04. 1971, București), profesor, muzician, membru al Academiei Române.

27/1917, d. Iași, înmormîntat la Cîndești, jud. Neamț, Anton Naum (n. 17. 01. 1829, Iași) prof. univ., poet, prozator și traducător.

28/1886, n., Pipirig, jud. Neamț, V. A. Gheorghită (d. 22. 08. 1966, Tîrgu-Neamț, învățător (profesor), folclorist, sculptor.

28/1917, d. Roman, Calistrat Hogaș (n. 19. 04. 1847, Tecuci)

30/1934, preotul Constantin Matasă, întemeietorul Muzeului de Istorie din Piatra-Neamț, a transmis, la Universitatea Radio, conferința „Cetatea-Neamț”.

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

(urmăre din pag. 6)

Nici nu știți ce ați pierdut!...

De o soartă ingrată a avut parte spectacolul de balet oferit în Piața Turnului de elevii Colegiului Național de Artă „Octav Băncilă” din Iași, conduși de Cristina Iuriciuc, și de balerini soliști ai Operelor Naționale din Iași și București. Spunem asta pentru că spectacolul s-a dovedit a fi unul de înaltă clasă, care demonstrează un reviriment al Moldovei față de școala clujeană de coregrafie. În ciuda ploii „cu găleata”, care a afectat într-o

oarecare măsură evoluția balerinilor nevoiți să și renunțe la poante, spectacolul a fost un regal coregrafic alert și expresiv, plin de culoare și imaginație, desfășurat atît pe cunoscute și consacrate partituri clasice



ale genului cît și pe sonorități contemporane. Cele cîteva zeci de spectatori care s-au învrednicit a adăsta sub umbrelele năpădite de șuvoaie de apă se pot considera privilegiate.

„Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț” - Ediția XXXVIII

Și a fost...

Ultimul act din cadrul celei de a XXXVIII-a ediții a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț” s-a petrecut duminică, 12 iulie, seara. Vremea potrivnică a făcut ca spectacolul final, conceput a fi prezentat în spațiul generos al Pieței Turnului, să fie mutat în sala de spectacole a Teatrului Tineretului. Prima parte a manifestării a fost dedicată festivității de închidere a festivalului, în cadrul căreia au fost înmîinate diplome de excelență, de participare, și au fost conferite premiile Concursului Internațional de canto. Trebuie să recunoaștem că cei trei laureați ai Concursului - Ștefan-Marian Pop (Premiul I), Alexandru Aghenie



(Premiul II) și Marius Boloș (Premiul III) - au dovedit cu prisosință că juriul prezidat de Jose Arean, director general al Operei din Mexico City, și-a făcut cu profesionalism și competență datoria. Cei trei laureați au dovedit că dispun de calități certe pentru o carieră solistică de anvergură.

Așteptăm să ne reîntîlnim, sănătoși, cu Vacanțele... la anul. Și, de ce nu?... la mulți ani!

UN ALTFEL DE BACALAUREAT

Ultimul bacalaureat din sesiunea iunie-iulie 2009 nu a adus nici un plus de calitate, promisiunile făcute de managerii naționali rămânând, ca multe altele, suspendate în proiect. E drept că, în anul trecut guvernau niște amatori, aventurieri în politica învățământului, ori, anul acesta, e cu totul altceva. La aflarea hotărârii de a reduce la jumătate costul prestațiilor, unii nici nu s-au prezentat, așa că au existat comisii fără președinți, fără supraveghetori, fără corectori... Dar bacul s-a desfășurat, după modelul : dă-i înainte cu tupeu. Treaba aceasta a dat apă la moară infracțiunilor de tot soiul, mergând până la incredibil de adevărata situație a „negocierilor directe”, după principiile celei mai pure economii de piață. Rezultatul se vede în statisticile Ministerului: unități școlare de duzină, unele chiar depunctate de evaluatorii externi ai ARACIP, au listat medii astronomice, creînd false ierarhii și ridicînd mari semne de întrebare asupra seriozității examenului dar și asupra calității moral-profesionale a examinatorilor.

Tevatura organizatorică a securizării și a controlului a fost și de această dată o farsă de prost gust, de parcă nu ar ști nimeni cine strigă cel mai tare: „Prindeți hotul!” Instrucțiuni peste instrucțiuni, agajamente scrise, semnate și parafate, priviri încruntate și suspiciuni voalate :

- Declarați cîți bani aveți, puneți suma în punga de plastic, împreună cu telefonul mobil și predați-o președintelui comisiei.

Sub semnul corectitudinii, cadrele didactice se conformează de ochii lumii, dar cine rezistă tentației cînd vede în funcțiune caruselul mitei? Întoarce pe dos buzunarele goale, pleacă fruntea, roșește și întinde mîna. Dascălimea este cea mai săracă dintre categoriile socio-profesionale, nici măcar un bon valoric pentru alimente nu a primit, dar i se cere să facă sacrificii. A pierdut din puținele drepturi salariale pe care le avea, dar nu a blocat activitatea, așa cum alții, cu salarii de 15 -20 ori mai mari, au comis-o îndată ce le-a fost deranjată magnificiența.

Învățămintele acestei sesiuni de bacalaureat?

Pentru elevi și pentru marea majoritate a părinților, este bine. Bine că te poți „învîrți” ca să scapi cu obrazul curat, vorba aceea, dai un ban și stai în față!

Pentru puținii sirguincioși, capabili și onești, care cred că LABOR IMPROBUS ONIA VINCIT, cit și pentru nefericiții lor părinți, un pumn în gură, fiindcă logica acestui tip de bac face ca cel din urmă să fie cel dintîi, cel care sfîdează școala, disprețuiește munca și pe intelectualul calic, tocmai acesta, gunoiul clasei, și-a cumpărat un loc frunțas.

Pentru clasa (sic!) politică ar trebui să fie un cutremur de conștiință, căci împinge cu bună știință la dezastru, continuînd să mențină în umilintă materială și morală cea mai importantă și mai valoroasă parte a intelectualității, cea care are în responsabilitate cea mai importantă resursă a societății, copiii națiunii. ...În școli e liniște. Cîte un rătăcit cască gura la vitrina avizierului.

Pe listele îngălbenite de soarele verii se mai pot citi rezultatele. Insul privește, își face cruce și scuipă de deochi...

Prof. dr. D.D. URSACHE

Acăzut cortina peste încă o ediție a "bac"-ului. Ici colo cite un picat sau eliminat, ca să facă bine la statistică. Vremea cînd dascălii îi secerau pe candidați fără milă a rămas amintire. Fără puțință de tăgadă, examinatorii au fost de partea candidaților la marea confruntare. I-au sprijinit cît au putut. În unele

județe promovabilitatea a fost mai mult decît pîrintească: 98,19 % (Mehedinți). Asta nu înseamnă că "bac"-ul n-a produs perle prin viu grai sau pix. Știu ce veți întreba: mai este cazul să facem haz pe seama perlelor cînd au gafat și oamenii mari? Cei care au întocmit subiectele, oamenii MECI-ului? Hai totuși să amintim cîteva perle produse de candidații care s-au gîndit mai mult

la gelul din păr decît la subiectele picate.

La limba și literatura română, unde au fost cele mai multe contestații, candidații nu s-au dovedit exegeți în dragoste. Un domeniu în care n-ar tre-

PERLE DE LA BAC

bui să fie străini. Iată cum e definită de o candidată: "Iubirea e un sentiment unic care lumea de obicei îl simte fără să vină" (sic). Greu de înțeles, nu? La aceeași disciplină, un licean pornit l-a pus pe Lucian Blaga la zid. Cum l-a caracterizat? " B...este unul dintre poeții modești, dar complexat". O explicație năucitoare a scris un elev într-un eseu. Citiți : " Patima s-a legat de oameni ca curcanul de curcan" (!).

Filosofia a fost caracterizată drept " o știință care gîndește alambicat ", iar la istorie a fost jale mare. Un Bulă de la Galați a grăit cam așa: "Ambele armate au luptat pînă s-au împotmolit" în timp ce un soldat avea misiunea specială de " a beli ochii la avioane". De ce l-am făcut Bulă pe candidat? Era din Galați, județ cu cel mai mic procent de promovabilitate (59,97 %).

Concluziile le trag candidații. Primul: " Băi, ce să mai fac pregătire 4 ani? Mai bine string bani, cumpăr "bac"-ul și gata! " Al doilea: "1,60 la mate, 2,50 la română, 10 la sport. Sunt tare. Oricum nu-mi pasă: plec în Anglia. La ce? Întrebăm noi, curioși. Al treilea: " Ai văzut, mă? Au picat și ăia ce se dădeau mari cu premii pe la olimpiade". Mai merită să înveți?

Dumitru RUSU

Anul școlar 2009 - 2010 va avea 35 de săptămîni de cursuri, însumînd 173 de zile lucrătoare, potrivit unui ordin al ministrului Educației.

Prin derogare pentru clasa a IX-a de liceu - filiera tehnologică, învățămînt de zi - durata cursurilor va fi de 39 de săptămîni, din care 36 săptămîni de cursuri și trei săptămîni de stagii de pregătire practică, în conformitate cu prevederile planurilor-cadru.

Pentru clasa a X-a de la școala de arte și meserii, pentru clasa a XII-a de liceu - filiera tehnologică, ruta directă de calificare și pentru clasa a XIII-a de liceu - filiera tehnologică, ruta progresivă de calificare durata cursurilor va fi de 36 de săptămîni, însumînd 178 de zile lucrătoare. A 36-a săptămîină prevăzută de planul-cadru va fi alocată instruirii practice/stagiului de pregătire practică pentru dobîndirea experienței în condiții reale de muncă, iar orele prevăzute pentru această săptămîină vor fi planificate de fiecare unitate de învățămînt în parte, în funcție de prevederile contractului/convenției de colaborare cu partenerii sociali.

Potrivit ordinului, pentru clasa a XI-a - anul de completare și pentru învățămîntul special - clasele a IX-a - a XI-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, durata cursurilor va fi de 37 de săptămîni, însumînd 183 de zile.

Ultimele două săptămîni de cursuri pentru aceste clase, 14-25 iunie 2010, vor fi săptămîni de stagii de pregătire practică.

Pentru clasa a XI-a de liceu - filiera tehnologică, ruta directă de calificare și pentru clasa a XII-a de liceu - filiera tehnologică, ruta progresivă de calificare, durata cursurilor este, în funcție de prevederile planurilor-cadru, de 37 de săptămîni, însumînd 183 de zile, respectiv de 38 de săptămîni, însumînd 187 de zile. Ultimele două, respectiv trei săptămîni de cursuri pentru aceste clase, 14-25 iunie 2010, respectiv 14 iunie-2 iulie 2010, vor fi săptămîni de stagii de pregătire practică.

Pentru învățămîntul postliceal (școală postliceală și școală de

maistri), durata cursurilor va fi cea stabilită prin planurile de învățămînt în vigoare.

Anul școlar 2009-2010 începe pe data de 1 septembrie 2009, se încheie pe data de 31 august 2010 și se structurează pe două semestre, după cum urmează: semestrul I cursuri - luni, 14 septembrie 2009 - vineri, 18 decembrie 2009.

În perioada 2 - 8 noiembrie 2009, clasele din învățămîntul primar și grupele din învățămîntul preșcolar sunt în vacanță. Vacanța va mai fi și de sîmbătă, 19 decembrie 2009, pînă duminică, 3 ianuarie 2010. Din nou cursurile vor începe luni, 4 ianuarie 2010 - vineri, 29 ianuarie 2010.

Vacanța intersemestrială va dura de sîmbătă, 30 ianuarie 2010 pînă duminică, 7 februarie 2010, iar cursurile semestrului al doilea de luni, 8 februarie 2010, pînă vineri, 2 aprilie 2010.

Elevii vor mai avea vacanță de sîmbătă, 3 aprilie 2010, pînă duminică, 11 aprilie 2010, apoi se vor întoarce din nou la cursuri de luni, 12 aprilie, pînă vineri, 11 iunie 2010.

Vacanța de vară va începe sîmbătă, 12 iunie și va ține pînă duminică, 12 septembrie 2010.

"În zilele libere prevăzute de lege nu se organizează cursuri", precizează ordinul de ministru.

Tezele de pe semestrul I al anului școlar 2009-2010 se vor susține de regulă, pînă la data de 18 decembrie 2009, iar cele de pe semestrul al II-lea, pînă la data de 14 mai 2010.

În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climatice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba, la cererea conducerii unităților de învățămînt, modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

"Aprobarea modificării structurii anului școlar se va acorda în condițiile asigurării numărului de zile de cursuri, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele de bacalaureat și de absolvire", precizează același ordin.

Pietreancă premiată pentru sprijinul semenilor

Mihaela Tișe - Tureschi, fondatoarea Centrului de Ajutor pentru Viață „Inima lui Iisus”, din Piatra Neamț, pentru asistența victimelor violenței în familie, a pîșit în cel de-al zecelea an de activitate, iar rezultatele muncii ei sunt din ce în ce mai fructuoase, fapt pentru care de curînd a fost desemnată de către revista Avantaje, Femeia Anului 2008 pentru inițiativa în sprijinul semenilor.

Totul a început în anul 2000, cînd o angajată de la firma pe care Mihaela o conducea atunci a rămas însărcinată și, la șase luni, cu tot riscul, voia să avorteze copilul. A convins-o pe tinăra să nu facă acest gest necreștinesc, sprijinind-o moral și material.

„Am urmărit pe mamă și pe copil, am mers la maternitate și apoi l-am botezat. Am observat că în maternitate sunt multe cazuri cînd mamele sperate își abandonează copiii și am hotărît să mă dedic acestora și cu ajutorul lui Dumnezeu să le aduc pe calea cea bună. Am fost și sunt sprijinită mereu de medici pediatri și preoți catolici și ortodocși deopotrivă.

La început, am făcut un proiect, și trei ani am fost sponsorizată de principesa Margareta, perioadă în care am făcut șase cursuri de specializare în acest domeniu. Pentru rezultate

deosebite, am fost propusă la Gala Oamenilor pentru Oameni, organizată de Camera de Comerț americană, unde am fost premiată la secțiunea Persoană Fizică. Principesa Margareta, mulțumită de ceea ce a văzut, mi-a prelungit pentru încă un an sponsorizarea pentru că aveam cinci angajați la fundație, unde numărul membrilor creștea pe zi ce trece. De trei ani încoace însă am lucrat singură, pînă la începutul acestui an, cînd mi s-a alăturat sora mea, Valentina Lucanu - Tureschi și mă bucur că pînă acum am salvat 174 de mame împreună cu copiii lor de la disperare”, a mărturisit fondatoarea Centrului Inima lui Iisus.

Activitatea acestui centru umanitar se desfășoară într-o casă nou construită, cu 12 camere, proprietate a familiei Eduard Tureschi, fratele Mihaelei și al Valentinei, unde locuiesc mamele cu copiii lor în condiții pe care nu le-au visat. Din femei rătăcite, aici, viața lor s-a schimbat radical, pentru că fundația are la bază terapia religioasă.

Maria STUPCANU

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT
NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32,
Piatra Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ - director general; Florin FLORESCU - director fondator, Iosif COVASAN - director economic, Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, prof. dr. D. D. URSACHE, Carmen DASCĂLU (secretar), Dorian RADU - tehnoredactare, foto.